

IMENIK IN CENIK SLOVENSkih KNJIG.

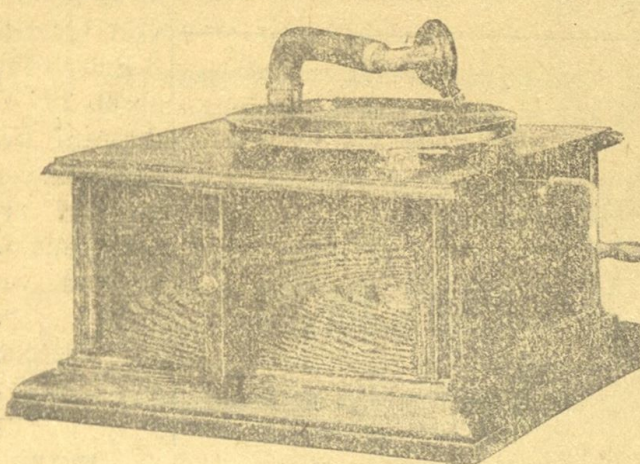
KATERE LAHKO NAROČITE PRI NAŠI UPRAVI.

Amerika, ali povsod dobro	20
Arumagan, sin indijskega kneza	28
Bitka pri Visu	35
Bog pomaga	45
Boj za pravico	40
Burska vojska	30
Car in tesar	25
Cesar Jozef II.	30
Cvetina Borogradska	45
Darinka	25
Darovana	35
Evdahija	20
Fabijola	40
Izdajavec	40
Iz dnevnika malenoga poredneža	95
Jaromir	25
Juan Misericordia	65
Juri Baron Vega	25
Kaj se je Makarju sanjalo	40
Kar Bog stori vse prav	50
Kako sem se jaz likal (J. Aleševič)	1. zvezek 90, II. zvezek 90, III. zvezek 90
Kraljičin nečak	35
Kratke zgodbe	35
Korejska brata	35
Ljubite svoje sovražnike	35
Ljubljanske slike	1.30
Maksimilijan I.	25
Malo življenje	70
Maron, deček iz Libanoma	30
Maršal grof Radecki	25
Mlada mornarica	35
Mlad samotar	20
Mlinarjev Janez	50
Na Bojišču	45
Na divjem zapadu	65
Na krivih potih	50

Slovenci in Slovenke, naročajte se na „Slovenski Narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

SAMO ZA NAŠE NAROČNIKE. FONOGRAF

brez roga, najmodernejši zadnji model, velik 16x16x8 palcev, izdelan iz najboljšega lesa, tuku-sno politiran s fino ponikljanimi kovinastimi deli. Igra vse Columbia in Victor plošče. Daje čist in močan glas, kateri se lahko po poljubni hitrosti uravnava. Navija se lahko med sviranjem.

Znano nam je, da naš narod rad posluša lepo glasbo. Da pa ne pade v kremplje raznim sleparijam, katere so se v zadnjem času pri nabavljanju fonografov dogajale, mi s tem nudimo priliko, da si lahko brezskrbno nabavi dober glasbeni stroj.

Pogoj je sledeč: Vsak naš naročnik, kateri ponovi svojo naročnino, ali nam pošlje novega celoletnega naročnika v znesku \$1.— in priloži še za fonograf \$10.—, prejme ga bo z obratna pošto. Za fonograf jamčimo. Komur bi ne ugalaj, naj ga vrne na naše stroške, in povrnil mu bomo plačanih \$10.—.

Za dobavo teh fonografov, katerih vsak je vreden najmanj \$25.— in ga izpod te cene ne morete nikjer kupiti, smo sklenili pogodbo z doletno izdelovalnico fonografov in je gori imenovana cena izključno samo za naše naročnike tako nizka.

Imenik plošč s slovenskim napevi nahaja se malo nižje.

Kdor želi preživeti vesele urice ob poslušanju krasne godbe in domače pesmi v dolgih jesenskih in zimskih večerih, naj se posluži te nadvse ugodne prilike.

Uprava.

SLOVENSKE PESMI:

SLOVENSKA KMEČKA GODBA.	
10-Inch 75c. (Canada \$1.00).	
R 6057 Pastirski, Mazurka.	
Maškeri, Polka.	
R 6058 Domžalski, Valček.	
Marzolin.	
R 6059 Mazurka Ljubica.	
Kmečki tramljan.	
R 6060 Planinski, Valček.	
Ribenski, Polka.	
ŽANE IZ LJUBLJANE.	
10-Inch 75c. (Canada \$1.00).	
R 6062 Masno pripovedke, 1.	
Masno pripovedke, 2.	
R 1626 Nov štajerski ples.	
Štajerski polka.	
R 1627 Štajerski kmetijski ples z vris-kanjem, 1. del.	
Štajerski-kmetijski ples z vris-kanjem, 2. del.	
R 1628 Kmečka 1. del lendler.	
Kmečka 2. del lendler.	
R 1629 Korčična grenadirjev. Igra.	
newyorkška vojaška godba.	
Zoročna mazurka.	
KVARTET PEVCEV „GLASBENE MATICE“, LJUBLJANA.	
10-Inch 75c. (Canada \$1.00).	
R 6063 Domače veselje (narodna).	
Fantovski nabor (narodna).	
R 6064 O ja, zmaj vesel, vesel (nar.).	
a) Bog je vstvaril zemljico, (narodna).	
b) Tam za goro škrjanih poljo, (narodna).	
R 6065 Na planinah, narodna.	
Krogospev: a) En hribček;	
b) Kranjski fantje.	
R 6066 Soplek narodnih, 1.	
Soplek narodnih, 2.	
R 6067 Dva nesrečna Italijana, narod.	
Oj ta soldaški boben, narodna.	
R 6068 Soča voda je šumela.	
Po polju že rože cvetoje, nar.	
R 6136 Ne bom se možila Slovenska.	
kmečka godba, Ljubljana.	
Glihenga na semnju, Komični.	
prizor, Kvartet slovenskih.	
pevcev.	
R 1137 Sijaj, sijaj solnce. Kvartet.	
slovenskih pevcev.	

SVETI VEČER NA DOBRDOBSKI PLANOTI.

Nastopila je tista noč, ki se je tako vesele srea vernih ljudi pod domačim krovom. Pozabljeno je ta dan vse gorje in nadloge in se srea napajajo z mehko, blaženostjo. Sveta noč doma in — pri nas. Kaka razlika. Ne sliši se milodoneč glas zvona, le kak glas topa, ki nosi smrt tudi na sveri večer, se prireži skozi deževna, težko noč. Začuje se pok puške vmes. Sicer mir tudi pri nas. Blaž-čuvstva so morda napolnila tu-di srea našega sovražnika, zato miruje. Morda ga teži zavest, da nam je s svojo verolomnostjo — krivopriščnostjo — oskrnil ta sveti dan.

Sveta noč, že druga na bojnem polju. Lani v Galiciji. Bili smo tedaj pobiti. Lačni, razdrapani in utrujeni do smrti smo se pomikali proti madjarski meji. Šli smo skozi gozd. Smreke so nas spominjale na boženo drevo v domovini. A na smrekah niso viseli zlati or-hi in sladkorčki, le primrzli sneg je visel tu in tam z zelenih vej. Za nami so pa igrali ruski topovi mrtvaško melodijo. Naša srea so bila strta in obup je polnil naša srea. Takrat so bila srea mehka in dostopna blažjim čustvom. Sedaj je eno leto za nami. In kdor je preživel celo leto na bojnih polj-nah, temu izgine vsa mehkoča in prs, sree prevleče kamenit oklep, ki zapira pot žarkom sentimental-nosti. Vojna podivjuje!

Takrat si pač nismo predstavl-jali, da nas še drugi sveti večer zaloti na ognjenih tleh. Evo tak težkih dni danes zopet za nami. Danes je bil dolgočasen deževen dan in nastopila je enaka noč. Do-berdob, ki se je sicer v jasni me-

sečini od nas dobro videl, počiva danes zavrt v meglo. Lani je bilo v njem na ta dan še življenje. V hišicah so gorele svečice na bož-kih drevsih, zvonovi so ganljivo vabili in orglje so pele „Sveta noč, blažena noč“.

Danes, po čem letu ga objema smrtni sen. Hiše so razdrapan-e, strehe udre. Le zidovje še stoji po koncu neomajano in kljubuje še nadalje sovragu. Sicer vse m-rvo. Njegovi prebivalci pa tuguje-jo na današnji dan daleč v tuj-i. Njih misli morda romajo na dom, na uničeni dom.

Ždimo v luknji. Rosne kaplje padajo in cedi se skozi streho in moči v našo „sobo“. Boren dom — in na tak dan! Njegov v betle-hemskem hlevu je bil morda bolj-ši. Tako je na ti planoti naše pre-bivališče, naš dom in morda, celo kmalu, naš grob v skalo izklesan, kakor je bil njegov, ki mu ga je podaril Arimatejec. Brez božične-ga drevesa bomo zopet. Pač ne! Tovariši je ravnokar dobil s pošto omot, v katerem je malo drevese, dober peden visoko. Vendar na-kaj, ki nas spominja na dom, na prijazno sobo, kjer gori peč in v kotu smrekovo drevo, obloženo z različnimi stvarmi in nebroj sve-čel gori na njem. Pač zlati časi nekdanj. Tuhaj temno in mrtvo. Le svetilna raketa prodre od časa do časa temo, začuje se rezek pok puške moža na straži in zopet molk, in tema, kakor prej. To se po-navlja celo noč. In tako je minul ta sveti dan. Vasovalci svete no-či — spominjati se razpršili. Spo-znali so, da pri nas ni gostoljubna-ga mesta zanje.

V GORICI IMAJO MIRNO KRI.

Gospodični Kati Kodre v Vrh-polju piše njena prijateljica Fei-čita iz Gorice:

Draga Kati! Naj Ti opišem ne-koliko o granati ki je padla v naš vrt. Bilo je 2. decembra ob 5. uri popoldne, ravno mračilo se je, ta pa sem pri oknu v kuhinji, kar prigrmi in prižviža; odletim proč od okna, ki je šlo v hipu na tisoče kosov. (Zdaj kuham brez okna, imam vedno lepo zrabo, ni mi ga treba več odpirati.) Le-tim k vratom, zdelo se mi je, da se hiša podira; moje sode vrata so se sama odprla, ključavnica je odletela in vse je šlo narobe. Go-spod je mislil, da sem že mrtva, ker me je klical pa se nisem mo-gla odzvati, trenutno sem zgubila glas, moč in zavest. Potem smo se začeli skupaj zbirati. Ko smo vi-del, da smo še živi, začnemo misliti, kako je z gospodom monsg. Ko lavčič, ali še živi? Njegove služni-ke so bile ena pri meni, druga slučajno v kleti, torej sam gospod v drugem nadstropju. Hitro zbe-rem vse moči in grem prosit voja-ke, naj grejo gledat, kar so takej naredili. On je pa ostal čisto hla-den in prav mirno vprašal voja-ke, kaj da je? Potem pridejo vsi iz drugega nadstropja k nam ka-

kor, da je pri nas bolj varno, pa najbolj je naše stanovanje pri-za-eto. Čakamo vsi zbrani nekaj bo-še kaj, ali nič ni bilo več tisti več-er. Gospod Lah je prizanesel! Dne 5. decembra se nas je zopet spomnil. Okolu pol 11. ponoči, ko smo že sladko spali, prižviža en šrapnel in razpoči se na ulici ravo pod oknom gospodove spalne sobe, en kos prileti na njegovo po-steljo, ki je prezezel bath, tisti ki smo ga medve naredile. Hvala Bogu, gospoda ni ranilo nič. Zdaj sem pa vstala ob 5. uri ker so za-čele padati bolj gosto grainate, pa ni nobena več zadela. Dne 13. de-cembra popoldne so postregli je-š, menišču z njimi; ena je padla ravo na stol, kjer je plapolala za-stava Rdečega križa; druga bli-zo stolpa, dve na hišo, 25 v bliži-ni. Mi smo pri glavnih vratih ven gledali, bili smo vsi besni, da ne prizanesejo niti ubogim ranjen-cem. Tako znajo naši „zavezniki“! Še nekaj, moj gardelin je celo ti-sto noč na oknu med deli šip pre-bil, prav gotovo sem mislila, da je poginil, pa je prav korajžno pre-stal, zdaj ga še le čislamo, šinke-vec se je pa dan poprep „obesil“ da ni vžil več toliko strahu.

GENERAL BOROVIĆ MED DALMATINCI.

Profesor Lovrić poroča v „Na-šem Jedinstvu“:

4. januarja. To je dan blažene-ga zadovoljstva in slave za sinovo junaške Dalmacije. Danes je v priznanju nesmrtnega nam vodi-telja zažarelo celo bitje Dalmati-ve in silnem ponosu, ki izvira iz nečuvenga junaštva. Da; silni lev Karpator in orel hladne Soče, on — dika in ponos prejšnjega Prestola, on — slava naroda hr-

vatkega, naš Borojević je prišel, da vidi, čestita in se divi svojim Dalmatincem.

S ponosom zmagovalca-voditelja stopa pred svoje hrvatske jun-ke. Videti je kakor mladenič; re-ke: bi v junaštvu svojih sokolov se je pomladil. Izpod čela mu si-jejo lepe, bistre, velike oči; v njih čista energija, vero in ljubezen do vladarja in domovine. Razu-meš, samoposebi se ti vsiljuje za-vest, da je on v tej svetovni kata-strofi največji in najboljši pred-stavitelj vsikdar zvestega našega naroda pred vzvišenim Prestolom. Samo da ga ugledaš, se ti sam to sebi izvije vzklik: Kakor bo on, tako bodo vsi!

Slavni vodja je najprej pozdra-vil z lovorum ovenčane častnike dalmatinskega polka št. 1. „Pri-šel sem, da vidim, da čestitost, da se divim junaškim, nečuvnim delom, ki jih je izvršil polk in ob Soči, vrhu onih na Balkanu. Hva-la vam, gospodo moja, v prvi vr-sti junakom polka št. 1. Kadar-koli je sovražnik napadel dalmatinske polke ali v obče moje Dal-matince, sem mogel vselej poko-jno spati, bil sem prepričan, da bo-dete z znanim junaštvom sovra-žnika popolnoma potolkli. Jaz sem vsako in poedino vaše junaško delo javil Njegovemu Veličan-stvu. Naj se zgodi karkoli, gotov sem, da se boste tudi v naprej ju-naško borili kakor doslej“.

Nato je v materinem jeziku na-govoril moštvo, naše sokole: „Dra-gi vojaki, sokoli moji! Prišel sem, da vas pozdravim, vas slavno de-vo junaškega polka št. 1. Kjet-koli stoji Dalmatince, sem gotov, da tam sovražnik ne bo prodril čr-te. Preko Dalmatince niti sam vrag ne pride. Vi ste v vsakem času veličastno vršili svojo dol-žnost, prelivaje svojo plemenito kri za cesarja in domovino. Po-kazali ste Italijanom, kaj so Dal-matinci. Vaša junaška dela niso znana samo po celi monarhiji, marveč vse svet pozna junake ob Soči, med katerimi ste vi v prvi vrsti. Hvala vsem, ker je vsak iz-medit vas junak! Gotov sem, da bo-ste sovražniku zopet pokazali, ka-ko Dalmatince junaško preliva kri za svojega cesarja in domo-vino. Vi ste Hrvati, pa tudi me-je rodila hrvatska mati. Ivan vam še enkrat! Živeli, moji soko-li!“

Nato so bratska hrvatska gr-a urnebesno zaorila živjo! Njegove mu Veličanstvu cesarju in kralju ter nesmrtnemu vodju. Potem pa stopi pred Nj. prevzvišenost pro-slavljeni major Turudija ter ga pokorno prosi za nadaljnja pove-čanja. Nj. prevzvišenost general Borojević mu zakliče hrvatsko: „Ži-vo Turudija!“ Tisti, ki mu bije v sreih hrvatsko sree, kakor našim junakom, je mogel občutiti čar, milino, pomen in moč tega po-zdrava.

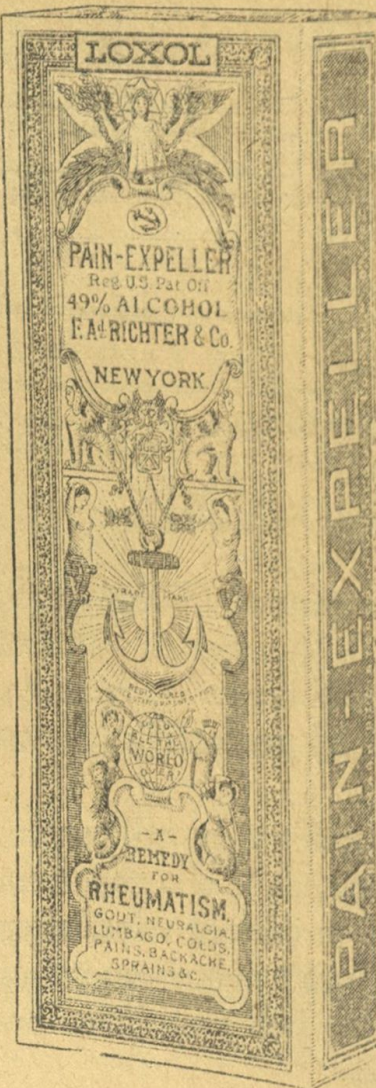
Sedaj so čete ob zvokih korač-nice: „Junak sam iz Like“ defil-e pred našo diko in ponosom. Ko smo njim na čelu ugledali na-šega Turudijo, so mimo naših du-šnih oči hitela vsa njegova juna-ška dela —; bili smo do solz ga-njeni. Naši sokoli so stopali juna-ško isprseni, iz oči jim je sijal po-nos, na ustnicah drhtel smehljaj zadovoljstva, kakor bi vsak svoj-mu Borojeviću hotel reči: „Il u va-tru, il u boj; dušem — tijelom vsak je tvoj! Krv i život sve za Cara, sve za Dom!“

Na razstanku nam je rekel Nj. prevzvišenost: „V svojih skrbih, ki jih imam kot vodja, mi je da-nišnji dan praznik“. Nato je dru-pipot z daljšim nagovorom poča-stil tudi mojo malenkost in za-ključil: „Veseli me in poseba-čju mi je, da sem vas mogel ta-di osebno spoznati“. Ne, slavni vodja, ako si se udstojil, da tudi v meni počasiš svoje Dalmatince, Ti tudi jaz, kakor vsak, grmko kličem v imenu vseh sinov obale sinjega nam morja: „Mi se pono-sno ponašamo, nam je preveliki čast, da imamo Tebe za vodjo!“

NOČ V BLATU IN MOČVIRJU.

Lavrinov France pošilja po šest najstineščenem bivanju na sever-nem bojišču pristrčne pozdrava vsem znancem in prijateljem.

Prve dni minolega decembra je bilo v zasedenem ozemlju tako: Padal je mrzel dež, ne močno, a gost, kakor bi ga skozi sito sejal,

DR. RICHTERJEV PAIN EXPELLER ZOPER REVMATIZEM, NEVRALGIJO, OTRPNELOST SKLEPOV IN MIŠIC, ZOPER INFLUENCO, GLAVO IN ZOBOBOL.

Pravi lek se dobiva v zavrtku, kot ga slika predstavlja. Od-klonite ga, ako na zavrtku ne najdete varnostne znam-ke „Sidro“.

Po 25 in 50 centov v lekar-nah ali pa naročite naravnost od

F. AD. RICHTER & CO.
74—80 Washington St.,
NEW YORK, N. Y.

Razrdečena megla se vlači skozi borove gozde in po močvirnih travnikih. Po cestah se vali na-znansko blato, da plavajo veliki kosi lesa po njem. Vse je zalito čez in čez in gorje človeku, kadar je na takem potu. Tu in tam se na-hajajo strašne volčje jame, napol-njene z redkim blatom; uboga vprežna žival se z vozom vred po-preza vanje in se z naporom vseh sil, tresoč se po vsem telesu, skuša izkoptati iz njih. Najhuje je pa ponoci, Tema, kakor bi bil pod zemljo, a naprej moraš, brez luči, Seve, čevlji morajo biti dobro pri-vezani, drugače bi ostali v blatu.

Neko večer začetkom decembra, Polovica oddelka je imela slu-žo celo noč, jutraj pa je moštvo lo-glo k počitku. Že so ljudje misli-li, da bodo spali kakor kralj Ma-tjaž, pa so se zlomkovo varali. Ko-maj si zanižal, že privpije frajtraj Toni: „Auf, Abmarsch!“ Kakor bi te z vodo polil. Ves nevoljen si: že dva dni nisi spal, sedaj ti pa zopet ne privošči počitka. Ko pa pravi Toni: „Tu so...“, si bil takoj pokone, povezal prtlačjo in odinil na cesto.

Noč se je približala. Temno je bilo, da si videl komaj par kora-kov predse. Tih so se pomikali kolone, mali konjiči so plasketai po redki čestni bluzgi. Vse je bi-lo že trudno, a do cilja še daleč. Lavrinov France je imel vrhu ta-ga to smolo, da je zgubil stekleni-co s črno kavo. Dasi ta pijača ni bila bogvekak dobra — tisto noč mu je bilo toliko zanj, da jo je šel cel kilometer daleč nazaj iskat in jo tudi res našel.

Naenkrat jo pritožee po česti-zaostali Forznarič, doma tam ne-ke od Vipave. Pripoveduje, da se je zgubil, da je žejen in bogve kaj še vse. „No“, mu pravi Lavri-nov France, „pa potegniva te čr-ne, potem jo bova pa vlekla na-prec, dokler bova mogla“.

In zopet sta imela smolo. Zasla-sta v neko kotlino, iz katere ni bi-lo najti izhoda. Forznarič je obup no tarnal in klical na pomoč, da je bilo joj. No, pa bi kaj takega res nikomur ne privoščil. Brodila sta nekaj časa po močvirju sem in tja „Devetsto petelinov, to nama je pa prav zacopran!“ zarentači Forznarič. France se zasmee na glas. Tedaj zasliši ta od neke ne-ki glas — vr — vr. Obrneta se v tisto smer, iščeta. Kar pridrvi eden zaostalih voznikov — konji so se mu bili splašili — in se s pol-nim vozom zvrne v jarek. „Ta je pa lepa“, pravi France, „koliko pa nas pride še skupaj tu-le?“

Druzega ni kazalo, nego voz iz-vleci na pot in si pomagati na-prej. Pa kam, ko se nič ne vidi. Lačni so bili vsi in zmučeni, na-prej ni mogče. Odločili so se, da gredo vsi trije do bližnje halupe, kjer se naspe in potem drugi dan nadaljujejo pot. To je posebn-zvozniku ugajalo, ker se mu drugi dan ni bilo treba izgovarjati pred poveljnikom.

Že so bili vsi trije v sanjah d-ma, ko začne po durih razbijati neki dragonec s tako silo, da su mu morali odpreti. Imel je konja in rad bi se bil kam vlegel, ker j-bil zdelan kakor oni trije. Privo-ščili so mu počitek, a Lavrinove-ga Francega je pa le prišla neka jeza. Vstane in zvleče kvisku tu-di ona dva, da gredo skupaj po

voz nazaj na široko cesto, konje je bil stari dobro nakrmil. Na-zelezo vsi trije na voz in takoj te-dno zaspe — France brez kape, Forznarič brez bluze, voznik brez krme in s prebito črepinjo. Ko so je na takem potu. Tu in tam se na-hajajo strašne volčje jame, napol-njene z redkim blatom; uboga vprežna žival se z vozom vred po-preza vanje in se z naporom vseh sil, tresoč se po vsem telesu, skuša izkoptati iz njih. Najhuje je pa ponoci, Tema, kakor bi bil pod zemljo, a naprej moraš, brez luči, Seve, čevlji morajo biti dobro pri-vezani, drugače bi ostali v blatu.

Tedaj se oddaleč prikaže na ko-nju frajtraj Toni in se na vse gri-smeje. Prišel jih je iskat jutraj ob lepem dnevu in jim prinesel steklenico ruha. To je Forznari-č tako razveselilo, da je zavri-skal, čeprav je imel polna usta bia-ta. Ko so se malo okrepčali, so si pomagali naprej in srečno dospeli do svojega oddelka. Tu so jih sprejeli s smehom in zadovolj-stvom in France in Forznarič sta žela obilo pohvale, ker sta celo voz pripeljala s seboj.

SREDSTVO PROTI — SMRČANJU.

Ni prijetno, kadar ti na pota-vanju ali kjerkoli moti nočni po-čitek smrčanje sopotnika, tovari-ša. Neki Tržačan priporoča v „Il Cittadino di Trieste“ kot izkuš-e-no sredstvo, da prekinješ smrča-je, to-le: Pokaj z ustnicami na način, kakor bi poganjal konja v tek. Smrčeči se bo takoj obrnil na drugo stran in tako vsaj za nekaj časa prekinil smrčanje.

Vsakemu so znane posledice starega prehlada, katere pa je kljub temu mogče odstraniti, če se pravočasno uporabi izvrsten li-niment. Zelo potrebno zdravilo v vsaki lekarni je na vsak način li-niment. Že mnogo let se uporabl-ja „Pain Expeller“ dr. Richter-ja in to z velikim uspehom. V Ameriki ga je mogče dobiti v vsaki lekarni steklenica po 25 centov. Treba je le paziti, da s dobi pravi lek s pravim zavaro-vanim znakom sidra. (Ad.)

VES PREROJEN.

Bolesti v ledjih so minule in sedaj je težji za 5 funtov.

Zelo nam je drago, da dobivamo vsaki dan toliko prijaznih pism od naših oždravljenih bolnikov, kajti to samo znači, da je Bulgarski Krvi-čaj v resnici tako izvrstno sredstvo proti raznim bolestim želodca, jeter, ledvice, čreves mehurja, proti glavobolu, revmatizmu, prehladu, slabemu teku, neprevarnosti, zaprtju, polkvarjeni krvi, slabosti i. t. d. kot pravimo to mi v svojih oglaših, — pravi H. H. von Schlick, izdelovatelj svetlega Bulgar-skega Krvnega Čaja, ki je v stalni zve-zi tisoči bolnikov.

L. Laslow, 18 Bowman St., Kings-ton, Pa. piše o tem čudotvornem na-ravnem zdravilu:

— Z radostjo nam morem reči, da ni-sem še nikdar našel boljšega zdravila kot je Bulgarski Krvi Čaj. Zdrav sem bil hotel devet mesecev, potiskal sem vsakomurne zdravnike in zdravila, a niti eno mi bilo tako koristno kot naš Bulgarski Krvi Čaj. Vaši izvrstni iz-najdi bi se morali zahvaliti, kajti odkar uporabljam Bulgarski Krvi Čaj, sem kot prerojen, moje bolečine v ledjih so izginile in sedaj sem težji za 5 funtov.

Dobiti je lahko en velik zavo, ki traja skozi 6 mesecev, za 1 dolar na ka-terikoli naslov.

Marvel Products Company
4 MARVEL BLDG.
PITTSBURGH, PA.

Novice iz stare domovine.

KRANJSKO.

Ljubljane od začetka v vojni. — Gospod Karl Okorn, ki je že od začetka vojne na bojiščih, pri svoji sestri dne 4. januarja 1916. Sedimo v precej udobni hiši prostorni, iz lesa in krasnega kamena sezidani vili, kateri sem dal ime „Mimi“ v Tvoj in mamini spomin. Tukaj sem precej blizu vojne črte in vedno v nevarnosti, ako ne pred sovražnimi artilerijskimi krogli, pa pred letalci. Zadnje dni je boj kolikor toliko ponehal, a vendar vedno doni, po kakih grmi. Vsi upamo z božjo pomočjo v gotovo zmago našega orožja. Srčne pozdrave Tebi in mami, Dragotin“.

Iz št. Petra na Krasu. — C. in K. asistentin zdravnik dr. Ivan Zajec je podaril tukajšnji podružnici Rdečega križa 20 K namenskega denarja na grob prerano umrlega vojaka in deželnemu poslanec, komercionemu svetniku Frančišku Povšetju.

Umrli so v Ljubljani: Janez Artnik, posestnikov sin, 19 let. — Alojzij Šetina, hiralce, 26 let. — Matevž Suša, hiralce, 78 let. — Dr. Ivan Gad, domobranski nadporočnik. — Žirovnik Ivan, delavec, 39 let. — Marija Kos, mestna uboga, 74 let. — Neža Ferjan, zasebnica, 67 let. — Marta Jung wirth, hiš vrtljakarice, 4 mesece. — Fran Kristan, mestni delavec, 58 let. — Alojzij Taškar, južne železnice vratar, 49 let. — Josip Pleiweis, hišni posestnik, 64 let. — Pavu Kraguja, pešec. — Josip Belčič, sin posestnika in gostilničarja, deseti avtomobilist, 24 let. — Marija Škerjanc, mizarjeva vloga, 64 let. — Josip Dornig, prokurist tvrde J. C. Mayer in hišni posestnik, 71 let. — Michael Trigelj, čevljarški pomočnik, hiralce, 49 let. — Anton Mirti, rejnec, 1 leto.

Umrli v Ljubljani. — Leto 1915. je v Ljubljani umrlo 1132 civilnih oseb in sicer v deželni bolnišnici 320, na zasebnih stanovanjih, odnosno v raznih sanatorijih, hirahnicah in ubožnicah pa 812. Lmed doma umrlih 812 oseb jih je bilo 638 domačinov in 174 tujecev. Lmed v deželni bolnišnici umrlih 320 oseb jih je bilo 116 domačinov in 204 tujecev. Mrtvorazjencev je bilo 91 in sicer v deželni bolnišnici, 62, v ostalem mestu pa desetinih vaset.

V osmi činovni razred so premešeni s 1. januarjem profesorji dr. Pavel Kozina in Franc Verbič na I. drž. gimn. v Ljubljani, Jožef Gern na drž. gimn. v Novem mestu, Anton Koželj, dr. Ivan Šleinger, dr. Ernst Geinsberger in dr. Andrej Puschnig na državni realki v Ljubljani.

Pisarniška oficijanta pri glavarstvu v Postojni sta postala pisarniška pomočnika Franc Vilhar in Pavel Borštnar.

Požar v usnjarni. — 5. jan. je v tovarni za usnje Freund v Mariboru začelo goreti, in sicer v prostoru za loj. Prvi so zapazili ogenj ruski ujetniki, ki so zaposleni v tovarni, in takoj začeli metati pesek na ogenj. Nato je prihitela požarna brigada, ki je ogenj omejevala in udušila. Škoda znaša 30 tisoč kron. To je bil tekoni let že tretji požar v tej tovarni.

Padel je na italijanskem bojišču stavec Alojzij Suler. Istotam je padel Franc Persak iz Salinec, bivši gojenec salezijancev na Rakovnici, ki je pozneje vstopil v samostan kartuzijancev v Pletterju na Kranjskem.

Proti uradniiku dež. gospodarstva svetca Alfonzu Hribarju je dalmatinski dež. odbor vložil tožbo radi poverljivosti, ker je Alfonz Hribar samovoljno dvignul 5000 kron kot predjem za svojo plačo. Sedaj je njegova soproga poravnala ta dolg in dež. odbor je tožbo umaknil. Kje se nahaja pobegli Alfonz Hribar, se ne ve.

Zaplenjen premoženje. — Ob lasti je zaplenila vse premoženje dr. Ante Biankinija iz Starograda.

Smrt za domovino. — V Celovcu je v bolnišnici umrl domobranec Valentin Kocijančič iz Srednje vasi v Bohinju, star 30 let.

Smrt hrvaškega junaka. — Projele smo: Četovodja Ivan Mahac, rojen v Dugemselu 1. 1890., odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo II. razreda, je padel dne 24. decembra na Kozmercih pri Sv. Luciji. Bil je od začetka vojne v sprednji črti ter se odlikoval v vseh bojih na Krnu in drugod. Njegovi tovariši mu ohranijo večeren spomin! — Slovesni pokop padlega junaka se je vršil na Sv. Stefanu dan popoldne; sprejeto je vodil župnik svetolucijski na farno pokopališče pri Sv. Mavru. Tu, v zemlji slovenski počivaj zdej, hrvaški junak! Dober boj si bojeval, tek do konca!

General Borojević se zahvaljuje obmejnim Slovincem. — Občinsko predstojništvo pri Sv. Križu nad Mariborom je dobilo od generala Borojevića sledečo zahvalo: „Za odlikovanje me imenovanje častnim občanom slavne občine izrekom svojo srčno zahvalo. To odlikovanje smatram za proslavo mojih vojakov, ki se borijo ob Soči z neprimerljivo hrabrostjo, in med katerimi stoje tudi sinovi slavne občine, ki me navdajajo s ponosom. Z odličnim spoštovanjem bilježim udani Borojević generala pehote I. r. Vojna pošta 305, dne 13. prosinca 1916.“

Vojkovodja Borojević častni občan obmejne občine. — Občinski odbor občine Selnice ob Muri je v svoji seji dne 16. jan. imenoval generala Borojevića za svojega častnega občana.

Kardinal Skrbensky izvoljen za olomuškega nadškofa. — „Češka korespondenca“ poroča iz Olomueca 18. jan.: Danes popoldne je bil s postulatcijo izvoljen za olomuškega nadškofa kardinal Lev baron Skrbensky. V Prago pride brnski škof grof Huyn.

Izpembe v vodstvu vojnega arhiva. — Ravatelj vojnega arhiva, general pehote Emil Woiwovich, je odstopil. Njegovo mesto prevzame generalni major Maksimilijan vitez pl. Hoen.

Odlikovanja: Viteški križec Franc Jožefovega reda na traku vojaškega zaslužnega križca so dobili polkovnik v rez. Jakob Razlag, pri 7. pp.; polkovnik v rez. Mavricij Moliseh, pri 97. pp.; podpolkovnik v rez. Alojzij Lubenik, pri 87. pp. Najvišje pohvalno priznanje je dobil: polkovnik v rez. Evgen Kainer, pri 87. pp. Ponovno najvišje pohvalno priznanje je dobil stotnik 97. pp. Franc Krušič. Vojaske zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo sta dobila podpolkovnik 17. pp. Franc Matas in ranam podlegli poročnik 87. pp. Vinko Lapajne. Najvišje pohvalno priznanje je dobil maj. 87. pp. Bogomir Kern. Srebrna zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje so dobili: rač. podčastnik 47. pp. Vinko Pavalce in tit. narednika 97. pp. Franc Grzetič in Ivan Kompare. Srebru zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje do dobili: četovodja 97. pp. Ivan Škerbec, deseti 97. pp. Gustav Grabar in tit. deseti 97. pp. Franc Sešek, pri 8. san. oddelku. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste je dobil stražmojster 3. tren. divizije Ferišchnig Jakob. Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili ognjčar Ferik Franc, predmojster Kril Josip, topničarji Lucič Josip, Požar Matej in Rabar Gašper, vsi pri 6. trd. top. p.; pionir brzojavnega p. Badjura Ferdinand.

Ministri potujejo. — Naš notranji minister prime Hohenlohe je obiskal v Budimpešti grofa Tisza, ki je pa včeraj prišel na Dunaj. Dan poprej je prišel na Dunaj. Dan poprej je prišel na Dunaj. Dan poprej je prišel na Dunaj. Dan poprej je prišel na Dunaj.

Nemški uradni jezik. — Češki cesarski namestnik je vsem državnim uradom poslal odlok, da je nemški jezik državnih, političnih in policijskih oblasti v notranji službi in dopisovanju s drugimi državnimi oblastmi le nemški. Razdravnimi oblastmi le nemški. Razdravnimi oblastmi le nemški. Razdravnimi oblastmi le nemški.

Iz Tržiča. — Žensko pokopalno društvo je obhajalo te dni desetletno obstoja. Je to eno res koletnico obstoja. Je to eno res koletnico obstoja. Je to eno res koletnico obstoja.

nikoma in zvonjenjem pri treh cerkvah. Za žive in mrtve se daruje vsak mesec ena sv. masa. Naj bi se to društvo lepo razvijalo še nadaljna desetletja in privabilo mnogo novih članic!

Osebnosti od južne železnice. — Imenovan je g. revident Alojzij Vehovec v Logatec za postajnegačelnika Trnovo Bistrica. Premešeni so gospodi: Ivan Gnezda, postajenačelnik v Postojni; ko nadrevident v Gradecu; na njegovo mesto v Postojno pa postajenačelnik iz Trnovske Bistrice, revident Franc Kocijančič.

Slovenski odvetniški uradnik v italijanskem ujetništvu. — Iz Monreale na otoku Siciliji je došla te dni dopisnica bivšega odvetniškega uradnika pri dr. Leskovarju v Mariboru, enoletnega prostovoljca Al. Gomzi. Gomzi piše, da se nahaja v ujetniškem taboru v Monreale pri mestu Palermo v bližini staroslavne katedrale. Na otoku je sedaj vse v najlepšem evetju. Vsi vojniki ujetniški trpe zelo veliko vsled domotožja in si žele v kratkem nazaj v svojo ljubo domovino.

Odlikovani usmiljeniki. — V Slovenjegrski bolnišnici sta bili odlikovani s srebrno svetinjo „Rdečega križa“ z vojnim okrajskom usmiljeniki častiti sestri Ganevča Mesaretz in Florina Neža Bežjak.

PRIMORSKO.

Od aprovačne komisije za Trst in Primorsko se poroča, da se bo v tekočem tednu od 3. jan. do 9. jan. 1916 (XIX teden razdelevanja žita od strani komisije), razdelilo med ljudstvo proti iskaznicam; pol kg. riža po 2 K kg; četir kg kave po K 3,80 kg in bela moka proti krušnim iskaznicam. Aprovačejonska komisija je upala, da bo v stanu že ta teden razdeliti koruzno moko za polento. Ker pa še ni zmleta zadostna količina te moke, se je nje razdelitev prenesla na prihodni teden.

Drobšč s Krasa. — Odlikovan je bil meseca novembra na trgu v Šempolaju z kronasto hrabrostno svetinjo Milovanović Svetozar, doma iz Runce, ker je kljub najhujšemu sovražnemu ognju spravil „španske jezdece“ na določeno mesto. — 1000 kron podpore je dal voditelj kr. okr. glavarstva v Sežani g. dr. Vilek županstvu Šempolaj (600 K) in županstvu Slivno-Pržnik (400 K). — Podpora se mora razdeliti v blagu, in sicer najrevnejšim družinam. — Odkar je nastopil svojo službo se danji voditelj glavarstva, se je marsikaj izpremenilo na bolje. — Vojstvo se veliko trudi, da na pravi red v naših kraljevih občinah. Zlasti skrbi za snago, popravlja vrata pri hišah in okna, da obvaruje sebe in ljudstvo obštetnega mraza. — Ceste so ponekod kakor na Dunaju, drugod pa se širijo in boljajo. Tudi to je ena dobrota, ki jo nosi vojska s seboj. Marsikateri komandant bo ostal ljudstvu v hvalnem spominu.

Opertal, Istra. — Pred par dnevi smo z veseljem poročali, da se je legar v naši fari omejil. 14 dni res ni bilo nobenega slučaja. Zadnji čas je pa okužena zopet nova vasa. Dodaj 9 novih slučajev. Umrlo je zopet par mladih oseb. Vas je izolirana. Samo zdravnik, duhovnik in orožniki smejo v njo. Kar jih je umrlo, so bili vsi prevideni. Po 3 in 4 naenkrat. Strah je med ljudmi. Vas je daleč od fare, pot prav po istrsko slabo. Mladih mož ni doma. Mrličev skoraj nima kdo nositi. Ljudje se žal, kljub vsem opominom zdravnikov in duhovščine ne drže predpisane diete in tako je moral več kot eden dati slovo svetu, ko bi bil še lahko živel. Pri nas je sedaj dozorela oljka. Lani je bila izredno dobra letina za olje. Tudi letos ni slabo, le mraza želimo, da bi bilo moč drevesa obrati. Vno je vsled zapore vse doma. Dobro, da naš narod v Istri ni udan pijančevanju, drugače bi bila velika nesreča, da je vse vino doma. V naši dekaniji je malo duhovščine. Komaj čakamo novih, ki letos v Ljubljani študirajo. Naš narod, ki je jako nadarjen, je bil posiljen od italijanske liberalne in iredentistične politike umetno ohranjan v nevednosti, je zdaj oči odprl in vidi, da ima v svojem svečenstvu in učitelstvu svojo edino oporo. Duhovnik v Istri mora biti za vse, ker druge inteligence manjka. Po sebnost zdej v vojskem času c.

se je vsled tega obrnil na rešila vso korespondenco domačih silno postaja za pomoč. do vojakov. Narodu Italijanska. V morje je padel 9. jan. zvečer oblastnost ni hotela dati šol, zato delavec Sebastijan Comelli v Trstolko analfabetov. Da malo odstu; bil je vinjen. Pomoč je prišla pomoremo, smo odprli v naši družini pravčasno ter so še živega potegzbeni šoli pri Sv. Luciji analfabetske večerne tečaje, za katere smo se zavzeli z vso gorečnostjo naš novi učitelj g. Marot.

Nadškof dr. Sedej v Zatičini. — Prezvizični knez nadškof goriški ekselencija dr. Francišek B. Sedej se je z novim letom stalno naselil v zatiškem samostanu, dokler traja vojska ob goriški meji.

Steinklamm, 7. jan. 1916. — Za Božič smo dobili k naši leseni cerkvi zvonic in zvonček. Na sv. večer je prikratk zazvonil „Ave Marijo“. Poprej nismo slišali zvonca dva meseca. — Na novo leto smo imeli 4 krste. Dva Slovence, enega Istrijano in enega Dalmatinca. Umrlo je v četrh mesecih 442 oseb, večina otrav. Med odraslimi je umrla nagloma Franciška Saksa, doma iz Dornberga, šivilja-begunka iz Aleksandrije. Zadnji dan leta je umrl Matija Čotič iz Sovodnj, star 57 let na pljučnici. — Iz Gmunda so nam za novo leto prinesli z zadnjim transportom istrskih Legumev tudi koze. Radi nevarnosti smo bili vnovič opreženi. Sedaj imamo tudi slovenskega zdravnika v osebi g. dr. Weixla iz Maribora. Z novim letom se je začelo misliti na šolo. Vseh šolobolnih otrok bi bilo okoli 2000. Danes imajo interniranci drugi božični praznik v njih kolektarju.

Umrli je v Gradcu bivši pristajniški poveljnik v Pulju, admiral p. tajni svetnik Franc baron plenn. Minuttilo, star 77 let.

Hud „mrtve“. — Tržaški socialnodemokratski „Lavoratore“ je 5. jan. poročal, da je nenadoma zadet od kapi, umrl uradnik e. k. skladišče in predsednik socialnodemokratskega društva skladiščnih nastavljenec, Ivan Giacomin, ter mu posvetil topel nekrolog. Giacomin, zdrav in krepak sicer ko prej, se je nad tem tako razjezil, da je hitel v uredništvo „Lavoratore“ in ondi tako hrume, da se je zbralo na cesti vse polno radovednežev.

Smrt zvestega sluga. — Dne 4. jan. popoldne je umrl v bolnici „Rdečega križa“ v Zagrebu 69 letni starček Anton Noč, sluga pri baronu Locatelliju v Gorici. Že časa laska bombardiranja Gorice je ostal v hiši svojega gospodarja ter ga je ob tej priliki zadel šrapnel v levo nogo. Prepeljali so ga v Zagreb in mu odrezali nogo, pa je vsled zastrupljenja krvi umrl.

Dan nezgod se lahko reče, so imeli Tržani 7. jan. na rešilno postajo so se zatekli: Spetič Danica, stara 3 leta, ki si je igranje po dvorišču zlomila desno nogo. Očdana je bila v bolnišnico. — Počar Alojzij, star 10 let, si je spahnil levo nogo. Trošt Jordan, star 6 let, si je spahnil mezinico. Bartoli Alojzij, star 23 let, se je pri delu vrezal v kazalec leve roke ter si odrezal kos mesa. Furlan Alojzij, star 4 leta, je padel ter si preskal čelo. Dobil je štiri šive. Veechiet Marija, stara 20 let, se je pri delu vrezala v desni palec. Vsi so dobili potrebno pomoč.

Pomanjkanje mleka v Trstu se kaže od dne do dne bolj občutno. Najboljše mleko, ki se ga dobi na tržaškem trgu, prihaja od Mlekarske zadruge v Hraščici, a še to jako neredno, ker se vsled danih razmer zakaša dovoz kar po celotere. Cena mleku v Trstu je 60 vinliter.

Bril se je in pri tem urezal Viktor Orsetič, stavebnik v Trstu. Na rešilni postaji so mu rano zažili.

Nagla smrt. — Pomorska vlada v Trstu je telefonično pozvala rešilno postajo k 73 letnemu upokojencu Josipu Dubovica, stanujočemu na trgu Cornelia Romana št. 2-V. Zdravnik se je takoj podal na lice mesta, kjer pa je našel Dubovico že mrtvega, vsled česar je zamogel le še konstatirati smrt, nastopivšo vsled srčne kapi. Truplo so prepeljali v mrtvašnico k sv. Justu.

Zblaznela je Marcela Zustaviz, stara 40 let in stanujoča v Trstu, ulica Beecherie št. 7-H. Policijski inšpektorat v Trstu, ulica Mudevechie, je telefonično pozval rešilno postajo, katere zdravnik je pohitel na lice mesta in bolnico dal prepeljati v opazovalnico.

Pri delu je ranila elektrika na obch očeh 25 letnega elektrotehnikar Karola Vatovae v Trstu, kar

se je vsled tega obrnil na rešila vso korespondenco domačih silno postaja za pomoč. do vojakov. Narodu Italijanska. V morje je padel 9. jan. zvečer oblastnost ni hotela dati šol, zato delavec Sebastijan Comelli v Trstolko analfabetov. Da malo odstu; bil je vinjen. Pomoč je prišla pomoremo, smo odprli v naši družini pravčasno ter so še živega potegzbeni šoli pri Sv. Luciji analfabetske večerne tečaje, za katere smo se zavzeli z vso gorečnostjo naš novi učitelj g. Marot.

Nadškof dr. Sedej v Zatičini. — Prezvizični knez nadškof goriški ekselencija dr. Francišek B. Sedej se je z novim letom stalno naselil v zatiškem samostanu, dokler traja vojska ob goriški meji.

Steinklamm, 7. jan. 1916. — Za Božič smo dobili k naši leseni cerkvi zvonic in zvonček. Na sv. večer je prikratk zazvonil „Ave Marijo“. Poprej nismo slišali zvonca dva meseca. — Na novo leto smo imeli 4 krste. Dva Slovence, enega Istrijano in enega Dalmatinca. Umrlo je v četrh mesecih 442 oseb, večina otrav. Med odraslimi je umrla nagloma Franciška Saksa, doma iz Dornberga, šivilja-begunka iz Aleksandrije. Zadnji dan leta je umrl Matija Čotič iz Sovodnj, star 57 let na pljučnici. — Iz Gmunda so nam za novo leto prinesli z zadnjim transportom istrskih Legumev tudi koze. Radi nevarnosti smo bili vnovič opreženi. Sedaj imamo tudi slovenskega zdravnika v osebi g. dr. Weixla iz Maribora. Z novim letom se je začelo misliti na šolo. Vseh šolobolnih otrok bi bilo okoli 2000. Danes imajo interniranci drugi božični praznik v njih kolektarju.

R A Z N O.

Slovenske žrtve za domovino. — Franc Brilej, pešec, umrl. — Janko Kolar, p. d. Bežjakov, iz Griž pri Celju, ki se je boril na laškem bojišču, je padel dne 10. nov. 1915. — Franc Kovačič iz Dol pri Brezicah, pešec 88. dom. p., je umrl dne 2. julija 1915 na Ogrskem s bohnici, vsled ran in prehlajenja dobljenega na severnem bojišču. — Jernej Kugler, p. d. Kovačev, iz Galicije na Stajerskem, je padel na laškem bojišču. — Na istem bojišču je umrl za legarjem Anton Cokan iz Galicije na Stajerskem. — Posestnik v Kupetinih na Stajerskem Franc Lasbacher, podčastnik 5. drag. p., je žrtvovale svoje mlado življenje za cesarja in domovino na srbskem bojišču. — Alojzij Posttrak iz Moravce pri Mali Nedelji je padel na severnem bojišču. — Na laškem bojišču je padel zadet od sovražne granate trgovski sodrnik Franc Rudolf, doma v Mali Nedelji. — Z Mestnega vrha pri Ptuj poročajo, da je padel na ruskem bojišču zaveden katoliški fant Alojzij Selišek. — Martin Stuhce, doma iz Runca pri Veliki Nedelji, je padel dne 14. dec. 1915 na laškem bojišču. — Anton Veidl in Josip Golčnik sta položila svoje življenje na altar domovine. Padla sta na laškem bojišču. Anton Veidl je bil doma v Šmihelu na Stajerskem. — V prepadi je padel na laškem bojišču dne 16. dec. 1915 Rudolf Lušnik, p. d. Bunček iz Lovank na Koroškem. Pokopan je v neki vasi pri Tolmini. — Pri zadnji laški ofenzivi koncem novembra 1915 je padel Josip Čarj, p. d. Vošnjakov iz Goselnevasi na Koroškem. Ta je že drugi sin iz te hiše, ki je padel v tej vojni. — Padel je na tirolskem bojišču poročnik Ciril Hrast, jurist in sin vpok. nadučitelja in prefekta v ljubljanski gluhošolnici. — Na doberdobski planoti je padel Jožef Fujan iz vasi Polje p. Vodice.

POZOR ROJAKI!

Kdor želi prevzeti zastop in nabirati naročnike za „Slovenski Narod“ v naših naselbinah po Združenih državah in Canadi naj nam to naznani.

Upravc.

OKLIC!

Uradni oklici c. kr. oblastev v stari domovini, so velike važnosti za tiste, kogar se tičejo. Ker so utegne zgoditi, da bi ta ali oni v oklicih prizadej rojak ne čital našega lista, opozarjamo cenjene čitatelje „Slov. Naroda“, naj dotičniki obvestijo o oklicu, ki se ga tiče.

3433 3-2 T 17153 UVEDBA POSTOPANJA DA SE ZA MRTVEGA PROGLASI JOŽE SAHOREPEČ.

Dne 12. februarja 1889 rojeni Jože Sahorepeč, bivši posestnik iz Zajčjega vrha št. 2, se je izselil leta 1890 v Ameriko ter od tega časa ni nikakega znanstva več o njem.

Ker utegne potentek nastopiti zakonitost domneve smrti po zmislu št. 24. št. 1 obč. drž. zak. se uvaža po prošnji Marije Sahorepeč, vrtičkarice na Zajčjem vrhu št. 2, po Ivanu Uslaku, notarskem substitutu v Črnolju, postopanje v namen proglavitve pogrešanega za mrtvega.

Vsakdo se torej pozivlja, da sporoči sodišču ali škribnu gosp. v. l. Jazneza Spracer, posestnika v Talejem vrhu št. 12, kar bi vedel o imenovanem.

Jože Sahorepeč se pozivlja, da se zgasi pri podpisnem sodišču ali mu na drug način da na znanje, da še živi.

Po 10. januarju 1917 razsodilo bo sodišče po zopetni prošnji o proglavitvi za mrtvega.

C. kr. okrajno sodišče v Rudolfovem, odd. I., dne 21. decembra 1915.

DR. BUKKI'S MEDICAL INSTITUTE

407 E. 58 St.

NEW YORK, N. Y.

(Med First Avenue in Avenue A. blizo First Avenue.)

Zdravnik iz stare domovine, zdravi z velikim uspehom vse bolezni želodca, pluć, ledic, mehurja in vse ostale notranje bolezni. Izvrsno zdravi slabokrvnost, bolečine v kosteh (rheumatizem), tajne možke in ženske bolezni, padavico, bolezni na maternici in raznovrstne kožne bolezni, kakor tudi vsakovrstne otročje bolezni i rane. Sam zdravnik govori tudi slovensko z bolniki. — Urajuje in drži odprto vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, od 9 ure zjutraj do 7 ure zvečer. — Obrnite se nanj ustmeno ali pismeno.

Do Dr. Bukki's Medical Institute najlozje pridete, ako vzamete „Elevated“ vlak ali „Trolley car“ na prvi, drugi ali tretji avenue do 58th St. in 59th St. „Crosstown car“.

ZASLEDUJTE BOJNE DOGODKE!

Krasna in velikanska mapa celega sveta, kjer lahko že na prvi pogled vidite, kod se kretajo razne mornarice in premikajo razne vojske.

Poleg tega imate na tej mapi naslikane vse vladarje, ki so zapleteni in ki se utegnejo zaplesti v sadanje vojno, in to pa v njihovih najzadnjih fotografijah.

Tudi so na tem ogromnem zemljevidu vse zastave in grbi v barvah vseh v boj zapletenih držav, pa tudi onih, ki utegnejo poseči v boj.

Razentega je poleg prve mape še druga, na kateri so narisane Združene države in naslikani vsi predsedniki, počeni op Washingtona pa tja do Wilsona, kakor še devet drugih map in deset velikih slik, ki vam predstavljajo svetovne znamenitosti.

To vse naročite še danes ter pošljite obenem 50 c. na upravo „Slovenskega Naroda“.

Slovenci in Slovenke, naročajte se na „Slovenski narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

KDOR ŠE NI DRŽAVLJAN

naj prebere tale oglas.

V zalogi imamo knjižice katere vsebujejo vprašanja in odgovore, katere je splošno potrebno znati odgovoriti pred sodnikom, kateri podeli dovoljenje za izdajo državljanske pravice.

Ta knjižica vsebuje vprašanja in odgovore v slovenskem in angleškem jeziku in je urejena tako, da se lahko vsak sam nauči, kako mu bo pri sodnji treba odgovarjati, za dobiti državljansko pravico.

Razun tega vsebuje ta knjižica še druge za vsakega v Ameriki živčega rojaka potrebna navodila v pogledu državljanstva, poštnih hranilnic, paketne pošte i t. d. Cena tej prepotrebni knjižici je 25 centov, katere pošljite na upravo tega lista.

3512 3-1 A 351510

POKLIC

dediča neznanega bivališča. Lovro Jernejčič, posestnik na Unou št. 44, je dne 1. marca 1915 umrl. Poslednja volja se ni našla.

Zapustnikov sin Anton Jernejčič, katerega bivališče sodišču ni znano, se pozivlja, da se tekom enega leta od danes naprej zgasi pri tem sodišču. Po preteku tega roka razpravljala se bo o dedu zapuščina z ostalimi dediči in z gospodom Avgustom Belle-tem iz Unca, ki se je postavil za skrbnika odsojenemu Antonu Jernejčiču.

C. kr. okrajna sodnja v Cirknici, odd. I., dne 27. decembra 1915.

3163 C 142151 in C 146151

OKLIC.

O tožbah: Ant. Brunskole, iz Veele h. št. 1, zoper neznanu kje v Ameriki odsotno Alojzjo Macela, roj. Golobč iz Kleča h. št. 7 radi odstopa prednosti s pp. in b) Stefana Mravince iz Orehu t. št. 15, zoper neznanu kje v Ameriki odsotno Nežo Adamič, roj. Mušič tam h. št. 15, radi priznanja plačila in izbrisu terjatve po 315 K 50 h s. pp., odredil se je narok za ustno razpravo na dan

31. decembra 1915 ob 10. odnosno 11. uri dno, pri tem sodišču, v sobi št. 5.

Toženkama imenovani skrbnik g. Josip Starčič, iz Črnolija zastopaj ju po v oznamenjenih pravnih stvarih, dokler se ali ne oglašita pri sodnji ali ne imenujeta pooblaščenca.

C. kr. okrajno sodišče Črnolje, odd. II., dne 22. decembra 1915.

3458 Cg I a 47154 OKLIC.

Pri tem sodišču toži Mihael Zajlokar iz Zaboršta št. 2, dr. Žaku v Rudolfovem Franceta Pavca, posestnika iz Malega bana, sedaj neznanu kje v Ameriki, radi 1900 K.

Prvi narok bo

7. januarja 1916 dopoldne ob pol 9. uri tosudno v sobi št. 58.

Kuratorjem za čin imenovan je g. dr. Jakob Schlegel v Rudolfovem. Ta bo odstopnega Franceta Pavca zastopal, da se isti ali sam zgasi, ali pa naznani sodišču pooblaščenca.

C. kr. okrajno sodišče v Rudolfovem, odd. I., dne 21. decembra 1915.

BOJNE MAPE

evropskih v boj zapletenih držav v obliki velike knjige — z 20 stranmi.

— Samo 25 centov. —

Za 50 centov.

NIHILISTINJA.

(Roman iz življenja.)

Za „Sl. N.“ — r.

(Nadaljevanje.)

Ko sta si bila predstavljena, je priredila Hana par iger, tekoni kojih je imel Ivan priliko obvestiti baronice, da ji preti nevarnost.

Potom nekoga sodnijskega uradnika, ki je bil v zvezi črnih bratov, je izvedel Ivan, da je bil sodnik Lubov, ki je imel razsoditi o zapuščini pred par dnevi v Moskvi pri generalu Trojekurovu in da je slednji sodnika gotovo podkupil, nakar bo razsodil v prid generala in na škodo Nahide. To pa ni bilo še najhujše. Odredilo se je, da je zaporno povelje proti baronici, ker je osumljena, da je umorila knezino.

Nahida je vsprico te novice prebledela, a se je kmalu ožujala ter rekla:

— Sodnik Lubov me gotovo ne bo pustil aretirati, ker me je šele pred kratkim prosil za roko.

— Katero si mu odbila?

— Seveda.

— Raditega se je tudi zvezel z generalom. Prihod Sanda je pokvaril celo stvar, ker se smatra slednjega v celotni mestu za tvojo ženino. Lubov, ki je hotel s tvojo roko dobiti celo premoženje knezine Damarov, si hoče sedaj zagotoviti vsaj del, do katerega mu bo pripomogel general. Taka je stvar! — je končal Ivan.

— To so res lepe stvari, katere mi tako mirno pripoveduješ, — je rekla Nahida.

— Paso tudi britka resnica. Ne smoš namreč pozabiti, da si v Rusiji in da so tukaj uradniki vsi podkupljivi.

— In kaj naj storim vsprico teh razmer? — je vprašala baronica.

— Moj svet je ta, je rekel Ivan, — da pobegnesh v tej noči. Lahko te primejo vsako minuto in jaz sem odredil že vse potrebno. Če boš danes zvečer ob enajsti uri čakala pri vrtnih vratih, te bova počakala jaz in Ciril ter te pre-

vedla v Kistenovko. Tam boš oblekla možko obleko kot jo imata Sonja, ki je že okrevala in tam boš tudi ostala, dokler ne odinemo sploh v Turinsk.

Nahida se je nasmehnila.

— Ali misliš, da je nevarnost v resnici tako velika, da je treba bežati že v tej noči?

— Jaz smatram takojšnji beg za najboljšo in najvarnejšo, — je odvrnil Ivan, — vendar pa prepustim tebi, če hočeš upoštevati moje svarilo. Jaz te opominjam, da so grozote na hišo preveč znane, da bi želela seznaniti se z njimi.

— Ali bi pa ne postala še bolj sumljiva vsled popolnoma nepravičnega bega iz pastirjeve hiše?

— Težko; ljudje pri sodišču bodo k večjemu domnevali, da se ta je pravočasno posvarila.

— Ali pa bi bilo tebi in črni bratom mogoče, opustiti me iz ječe, če bi se me slučajno prevedlo tjakaj?

— Mislim, da bi bilo to mogoče.

— Dobro! Potem imam rajše, da pride do tega, — je rekla Nahida ter vstala.

— Kot želiš. Jaz bom na vsak način ostal v mestu ter ti prihitel na pomoč, kakor hitro bo treba, — je rekel Ivan.

Kartki pogovor, po katerem se je Ivan takoj poslovil, je ostal popolnoma neopažen in Sand je bil edini, ki je nekaj videl.

Krog desete ure se je družba razkropila.

Pri slovesu je zašepetala Nahida svojemu ljubčku še sledeče besede: — Pričakujem te v tej noči ob eni uri; okna moje sobe gredo na cesto ter so od hišnih vrat tretje in četrto. Okna bodo le priprta. Pridi gotovo; kajti govori imam s teboj važne stvari.

Vsled veselja ni vedel Karel, kaj bi storil in ves zaničšen je stopil na dvorišče, kjer je vstopil v pripravljene sani.

Držale so sani po cestah, pokritih s snegom in mladi zdravnik je razmišljal o zadnjih besedah Nahide, ki so ga tako presenetile. V tem razpoloženju ni zapazil, da ga ni vodil voznik k bol-

nici, temveč v predmestje, nahajajoče se daleč zunaj.

Pred nizko hišico so sani obstajali. Sand se je prebudil iz svojega sanj ter zapazil, da se ne nahaja v bližini bolnišnice, temveč v kraju, ki je bil njemu popolnoma neznan.

— Kam pa si zavozil, Štefan, — je vprašal, — tukaj vendar ni bolnica!

— Ne, gospod, — je odvrnil kočijaž, ki je skočil s kozla ter trikrat potekal na okno. — Jaz nisem Štefan, temveč Ciril, katerega dobro poznate. Pripeljal pa sem vas sem v interesu baronice Brandt, katero je treba odvesti še to noč, če noče pasti v roke sodni-ji. — Vendar pa vstopite!

Vrata hiše so se odprla in prikazal se je mlad deček, držeč v roki svetilko. Bila pa je v resnici deklica, Sonja, preoblečena v možko obleko.

Sand je skočil iz sani ter stopil pred vrata.

V hiši, katero je obstajala le iz dveh prostorov, je pričakoval mladega zdravnika Ivan in štirje ruski kmetje, ki so imeli na obrazih črne maske.

Ivan je prijazno pristopil k zdravniku in ga povedel v drugo sobo, ki ni bila razsvetljena.

— Oprostite mi, gospod Sand, — je prišel Ivan, ko sta oba sedla ter se je Sonja zopet odstranila.

— Oprostite mi majhno vožnjo, katero sem priredil. Gre se pa za osebo, ki je nama obema enako draga in ki se nahaja v veliki nevarnosti, za baronico Brandt.

Nad vse presenečenemu zdravniku je sporočil nato, kar je že povedal Nahidi v hiši pastirja ter obenem dodal, da je izvedel od Cirila, katerega je bil poslal medtem na ogledovanje, da se ima izvršiti aretacija baronice še v isti noči, krog druge ure.

Sand se je vrlo prestrašil ter povedal Ivanu, da se ima še v isti noči sestati z Nahido pred njenim oknom.

— To se dobro ujema, — je rekel Ivan, katerega je vest zelo razveselila. — Moje odredbe, katere sem odredil v prid baronice, so postale vsled tega nepotrebne.

Na vsak način mora proči se to noč, ker bi bila izgubljena, če bi se jo zalotilo še danes. Je pa še ena stvar: predlagal sem baronici, naj se umakne v Kistenovko in naj se mudi tam nekaj časa, oblečena v možko obleko. Ona pa tega noče. Ali bi ji je ne mogli skriti v svojem stanovanju v bolnici, vsaj za prvi čas ali pa bi hoteli priti sami z njo v Kistenovko? Mislim, da morete sprejeti moje gostoljubje.

— Pripravljen sem za vse, gospod Markov, ter vam izrekam tišočero hvalo za svarilo ter za skrb, katero kažete za Nahido, — je odvrnil Karel ter stisnil roko Ivanu.

— Dobro, dobro, gospod Sand. To je moja prva dolžnost, ker pripada Nahida črni bratom. Sedaj pa poslušajte moj načrt. Krog polnoči se odpeljeva oba k pastiratu. V prvih sanel se boste vozili vi, jaz in Ciril, v drugih pa štirje močni možje, ki se nahajajo zunaj. Konec ceste, kjer stoji hiša pastirja, bomo obstali. Ciril bo spravil na stran nočnega čuvara, ki bi se eventualno pokazal in vi boste skočili ob primeren času k Nahidi v sobo ter jo privedli ven. Jaz ostanem pri kočijah in oni štirje možje, katerim sem odločil čisto druge vloge, bodo ostali v rezervi, da spravijo s poti katerekoli zapreke, ki bi se mogoče pojavile. Deček, ki je pravzaprav deklica, pa bo počakal tukaj na Nahido ter je spravil. Od tam jo bodo lahko odvedli v Kistenovko ali pa v vašo bolnico in sicer pod to ali ono pretezo.

Sand je takoj izjavil, da je zadovoljen s tem in oba sta se vrnila v prvo sobo, kjer se je nahajal Ciril.

Sonja je medtem pripravila čaj katerega so skupno zavžili.

Kmalu nato pa je bilo slišati od zunaj prijazni žvižg, ki se je oglašil dvakrat zaporedoma.

Sonja je odšla ven. Čuti je bilo, kako so se odprla vrata ter zopet zaprla.

V sobo je stopil zanemarja deček.

— No, Miša, kaj prinašaš? — je vprašal Ivan, ki je zelo pozorno ogledoval dečka.

— Ničesar veseliga, gospod. Ravnokar je šel sodnijski sluga v vojašnico, da skliče oddelek kozakov, ki mora biti v pol ure ob sodnijskem poslopu. Prihitel sem takoj po ledu semkaj, da vam sporočim to važno vest.

— Vsi vrage! Stvar postaja resna, — je vskliknil Ivan. — Hitro na sani, kajti mi moramo takoj na noge. Sicer je šele enajst ura in v hiši pastirja niso morda še vsi v postelji, a sedaj je zadnji čas, da se odredi vse potrebno. Ti vrage bodo tam najpozneje ob enih in jim ne smemo dovoliti, da bi nas prehiteli. Ker se je naročilo kozake, znači, da hočejo spraviti Nahido še danes proči. Sana Bog ve, v katero ječo jo hočejo prevesti.

Ciril in dva druga možka sta odšla na dvorišče in kmalu nato je bilo čuti konje, ki so rezgetali pred durmi. Vsak je sedel na svoj prostor, oborožen z revolverji.

— Ne smete odpreti hiše nikoli in naj bo to ali oni, — je rekel Ivan Sonji in Miši, ki sta takoj izginila ter zaprla vrata za seboj.

Sani so se odpeljale. Vladala je, tema in cesto je osvetljevala le snežna odeja, ki jo je krila.

Kmalu so se nahajale sani pred hišo pastirja.

Sand je izstopil, dočim so se odpeljale sani počasi proti bregu reke.

Sand se je približal hiši pastirja. Pri četrtem oknu, v katerem je bilo zapaziti luč, se je ustavil. Okno je bilo le priprto.

Potrkal je in Nahida je otvorila.

— Prihajaš že sedaj? — je vprašala.

Karel je skočil v sobo ter zapazil s presenečenjem, da je bila baronica popolnoma napravljena, ter da se je pečala s spravljanjem kot da se pripravlja na daljše potovanje.

Sand je na to hitro povedal, kar je bil izvedel in da ga Ivan zunaj čaka.

Potem je dobro, da sem pripravljena, — je odvrnila ona. — Hotel sem iti proči, a ne v Kistenovko. Sedaj, ko si ti tukaj, grem kamor hočeš.

Vtaknila je v žep denarnico ter oblekla kožuh.

— Ali si gotova? — je vprašal Karel.

— Da.

Ugasnila je luč ter stopila čez okno.

Zunaj je čakal Ciril, jo vzel v svoje naročje ter jo ponesel na sani.

Karel ji je sledil. Ivan jo je še nekoliko odel in sani so se odpeljale.

Izmed štirih mož, ki so spremljali celo družbo, sta sedla dva v ljalni celotno družbo, druga dva pa sta ostala ter prilepila na vrata pastirjeve hiše lističe.

Nato so se sani odpeljale. Cilj sani je bilo predmestje.

V že omenjeni predmestni hiši se je vožnja ustavila. Sonja je ob zopetnem sestanku z baronico prelivala solze veselja ter ni mogla prenehati poljubljati ji roko.

Nahida se je oblekla v možko obleko in tudi Sand je moral premeniti svojo obleko. Oba sta dobila oficirske uniforme in bele čepice.

Tudi Sonja je bila preoblečena v vojaka. Ciril je obril Sandu še brado ter pustil le brki.

Dočim se je vršilo to preoblačenje, sta prišla tudi oba moža, ki so ostala pri hiši pastirja.

Vsi so sedli v sani in bilo je ravno krog polnoči, ko so se odpeljali.

Malo pred koncem mesta jim je prišla nasproti kozška patrula in častnik, ki jo je vodil, je vprašal svoje dozdevne tovariše:

— Kam pa?

— Na voljé lov, — se je glasil odgovor.

Tudi mi se nahajamo na lovu. Veliko sreče!

Hvala vam, — je odvrnil Sand, in kozaki so jahali naprej, proti hiši pastirja. Obe sani pa sta odpeljali proti Kistenovki.

Pol ure pozneje se je prebivalci v pastirjevi hiši neljubo prometilo iz spanja.

Na vratih so zadoneli udarci:

— Odprite, v čimnem cesarju se je glasil govor na vrhu duhovnika.

Ko so se vrata odprla, je napolnil hišo oddelek polnoči so kozaki stražili hode.

Na tozadevno vprašanje, ka se je odprla soba baronice, pa je bila prazna.

Zavladalo je veliko prene in vse iskanje policije ostalo brezuspešno.

Zjutraj pa so našli na nabit listič, na katerem je napisano:

— Rešena in spravljena no po družbi črnih bratov krivičnim sodnikom in v gačem! Njih ura bo kmalu.

S tem listkom v roki so stranili policisti in kozaki. V mestu pa se je prihod pripovedovalo najbolj vsi stvari glede bega baronice prihljubljenega nemškega nika.

Edini, ki je slutil nekaj je bil pastor, ki je rekel:

— Hvala Bogu, da so vsaj začasno na varnem. Znost baronice pa se bo v izkazala.

14. POGlavJE.

Slaba kupčija.

Ivan, gospodar Kistenovke, je prišel na hišo Nahide in sčasno pribežalše, je ostal kaj časa v gubernijskem mestu, da bi ne zbudil sumu di raditega, da pričakuje generala Trojekurova, ki ral v kratkem priti v zad puščine umrle knezine Da.

Ivan je imel tudi namen biti se svojega posestva ter našel kupca.

Sand in Nahida, ki je m odrezala svoje lepe lase, živeli povsem mirno.

(Dalje prihodnje.)

Slovenci in Slovenke, naročite na „Slovenski narod“, naj slovenski list v Ameriki.

PRVA-DRUGA NARODNA BANKA

ZGODOVINA PRVE-DRUGE NARODNE BANKE.

Že leta 1852. obstajala je Prva-Druga Narodna Banka v Pittsburgu, Pa. Ustanovil jo je dne 28. januarja pokojni James Laughlin, vtemeljitelj današnje velike Jones and Laughlin jeklarke družbe, kakor „Pittsburg Trust & Savings Co“.

Banka se je tedaj nahajala na Penna Ave., blizu 11. ulice. V aprilu 1. 1852. kupila in prevzela je banka dobro gredečo denarno tvrdko Fifth Ward Banko, v. l. 1853. imenovala se je Pittsburg Trust Co., leta 1854. se je glavnica povišala na \$200.000.

V tem času preselila se je na Wood Street poleg Fifth Avenue in to zemljišče je del lota, na katerem danes banka stoji.

L. 1863. se je ime banko menjalo v First National Bank of Pittsburg, Pa. (Prva Narodna Banka). To je bila prva banka v Pittsburgu in ena izmed prvih, ktere so zaprosile za charter nacionalnih bank. Glavnica Prve Narodne Banke bila je takrat \$500.000 a bank je bilo takrat v Pittsburgu samo 12.

Dne 1. sept. 1875. povišala se je glavnica banke na \$750.000 a v letu 1892. se je dodalo glavnici nadaljnjih \$100.000.

Dne 1. avgusta 1901. je bil inozemski in parobrodski oddelek utemeljen po konzulu Max Schambergu, poznan pod imenom Max Schamberg & Co., kupljen in banka je začela poslovati z Evropo, posebno z našimi rojaki.

Mr. Wm. F. Benkiser, ki je bil s tvrdko Max Schamberg & Co. od leta 1891. postavljen je bil za upravnika novega oddelka, in razum upravnika v tem inozemskem oddelku bilo je takrat nastavljenih še šest oseb. Danes ima bank v svojem inozemskem oddelku nastavljenih ne šest oseb kot leta 1901. temveč se je osebje tega oddelka že leta 1912. povišalo na 44 oseb.

V letu 1913. spojila se je Prva Narodna Banka v Pittsburgu z Drugo Narodno Banko in novi zavod se imenuje zdaj Prva-Druga Narodna Banka v Pittsburgu, Pa. Glavnice ima \$4.000.000 in prebitka \$1.168.027.03.

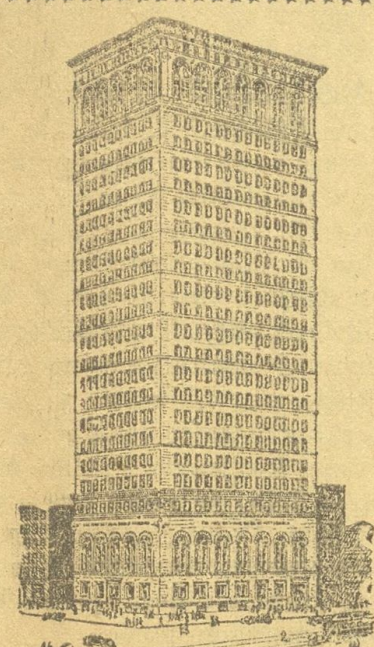
Dalje poglejte Statement od 2. septembra 1915.

V VSAKEM SLUČAJU OBRNITE SE NA TO, ENO OD NAJBOLJ ZNANIH IN NAJGLASOVITIH BANK, NE SAMO V AMERIKI, TEMUČ PO CELEM SVETU.

NAŠ NASLOV V ANGLESKEM JEZIKU SE GLASI:

FIRST-SECOND NATIONAL BANK OF PITTSBURGH
Cor. Fifth Avenue and Wood St. PITTSBURGH, PA.

V LASTNI ZGRADBI.

V LASTNI ZGRADBI.

POŠILJAMO DENAR V STARO DOMOVINO HITRO, VARNO IN CENO. SPREJEMAMO DENAR V HRANITEV IN PLAČUJEMO OBRESTITI. VSAKA ULOGA IZPLAČUJE SE NA ZAHTEV BREZ ODKAZA.

INOZEMSKI ODDLEK, VTEMELJEN PO KONZULU MAX SCHAMBERG & COMPANY PRODAJAMO PAROBRODSKE LISTKE ZA VSE PROGE, KAKOR SAME KOMPANJE. NAVODILA, SVETE IN VSE POTREBNE TISKOVNINE POŠILJAMO BREZPLAČNO.

Našega lastnega poštnege urada poslužuje se na tisoče naših rojakov, ker se jim pisma ne izgubujejo, tudi ako se isti večkrat selijo in premeštujejo. — Pišite v domovino naj vam pošiljajo vaša pisma na našo banko. — Pošteno delo, točnost in varnost je naše geslo.

STATEMENT OF THE FIRST-SECOND NATIONAL BANK OF PITTSBURGH

AT THE CLOSE OF BUSINESS DECEMBER 31, 1915.

RESOURCES	LIABILITIES
Loans and Discounts \$ 8,721,041.17	Capital \$ 4,000,000.00
Overdrafts 38.94	Surplus and Profits 1,231,839.66
U. S. Bonds, at Par. 3,601,000.00	Reserves
Other Stocks and Bonds 4,463,051.23	For Interest and
Real Estate, Furniture and Fixtures 1,237,113.88	Taxes \$ 44,355.85
Cash on hand \$1,901,412.43	Special Reserve 119,890.66 164,246.51
Due from Pittsburgh Banks 552,005.84	Deposits 14,768,064.02
Due from other Banks 2,942,636.60	Circulation .. \$3,500,000.00
Due from Treasurer U. S. 203,000.00	Less Due from U. S. Treas 33,750.00 3,466,250.00
	\$23,621,300.09

OFFICERS

J. B. FINLEY, Chairman of Board
LAWRENCE E. SANDS, President
FRANK F. BROOKS, Vice President and Cashier
CLYDE C. TAYLOR, Assistant Cashier
THOS. C. GRIGGS, Assistant to President
WM. F. BENKISER, Manager Foreign Department
W. J. FRANK, Assistant Manager Foreign Department

MALI OGLASNIK.

CLASSIFIED ADS.

Wanted: for one insertion \$1.00
for two insertions \$1.50
for three insertions \$2.00
for four insertions \$2.50
for five insertions \$3.00
for six insertions \$3.50
for seven insertions \$4.00
for eight insertions \$4.50
for nine insertions \$5.00
for ten insertions \$5.50
for eleven insertions \$6.00
for twelve insertions \$6.50
for thirteen insertions \$7.00
for fourteen insertions \$7.50
for fifteen insertions \$8.00
for sixteen insertions \$8.50
for seventeen insertions \$9.00
for eighteen insertions \$9.50
for nineteen insertions \$10.00
for twenty insertions \$10.50
for twenty-one insertions \$11.00
for twenty-two insertions \$11.50
for twenty-three insertions \$12.00
for twenty-four insertions \$12.50
for twenty-five insertions \$13.00
for twenty-six insertions \$13.50
for twenty-seven insertions \$14.00
for twenty-eight insertions \$14.50
for twenty-nine insertions \$15.00
for thirty insertions \$15.50
for thirty-one insertions \$16.00
for thirty-two insertions \$16.50
for thirty-three insertions \$17.00
for thirty-four insertions \$17.50
for thirty-five insertions \$18.00
for thirty-six insertions \$18.50
for thirty-seven insertions \$19.00
for thirty-eight insertions \$19.50
for thirty-nine insertions \$20.00
for forty insertions \$20.50
for forty-one insertions \$21.00
for forty-two insertions \$21.50
for forty-three insertions \$22.00
for forty-four insertions \$22.50
for forty-five insertions \$23.00
for forty-six insertions \$23.50
for forty-seven insertions \$24.00
for forty-eight insertions \$24.50
for forty-nine insertions \$25.00
for fifty insertions \$25.50
for fifty-one insertions \$26.00
for fifty-two insertions \$26.50
for fifty-three insertions \$27.00
for fifty-four insertions \$27.50
for fifty-five insertions \$28.00
for fifty-six insertions \$28.50
for fifty-seven insertions \$29.00
for fifty-eight insertions \$29.50
for fifty-nine insertions \$30.00
for sixty insertions \$30.50
for sixty-one insertions \$31.00
for sixty-two insertions \$31.50
for sixty-three insertions \$32.00
for sixty-four insertions \$32.50
for sixty-five insertions \$33.00
for sixty-six insertions \$33.50
for sixty-seven insertions \$34.00
for sixty-eight insertions \$34.50
for sixty-nine insertions \$35.00
for seventy insertions \$35.50
for seventy-one insertions \$36.00
for seventy-two insertions \$36.50
for seventy-three insertions \$37.00
for seventy-four insertions \$37.50
for seventy-five insertions \$38.00
for seventy-six insertions \$38.50
for seventy-seven insertions \$39.00
for seventy-eight insertions \$39.50
for seventy-nine insertions \$40.00
for eighty insertions \$40.50
for eighty-one insertions \$41.00
for eighty-two insertions \$41.50
for eighty-three insertions \$42.00
for eighty-four insertions \$42.50
for eighty-five insertions \$43.00
for eighty-six insertions \$43.50
for eighty-seven insertions \$44.00
for eighty-eight insertions \$44.50
for eighty-nine insertions \$45.00
for ninety insertions \$45.50
for ninety-one insertions \$46.00
for ninety-two insertions \$46.50
for ninety-three insertions \$47.00
for ninety-four insertions \$47.50
for ninety-five insertions \$48.00
for ninety-six insertions \$48.50
for ninety-seven insertions \$49.00
for ninety-eight insertions \$49.50
for ninety-nine insertions \$50.00
for one hundred insertions \$50.50

NAŠI TERITORIJALNI ZASTOPNIKI:

Za Calumet, Mich. in okolice:
gosp. Dr. JOSEPH PLAUTZ.
Za Mesaba Ranch:
gosp. FRANK RANTASHA.
Za Cleveland, Ohio:
gosp. C. M. SPIGELSKI.
Za New York in okolice:
gosp. JOSIP LAPAJNAR
katero rojakom najtopleje priporočamo.
Uprava.

NAŠI LOKALNI ZASTOPNIKI.

Joe Adamich, Kitzville, Minn.
Frank Ambroz, Tooele, Utah.
Jakob Ambroz, Eveleth, Minn.
Jos. Ajdich, Milwaukee, Wis.
Joe Abel, Blocton, Ala.
John Andolsek, Cleveland, O.
Max Arnssek, San Francisco, Cal.
Anton Babnik, Eveleth, Minn.
Jerry B. Barti, Butte, Mont.
Frank Bregar, Clinton, Ind.
Tony Bakse, So. Chicago, Ill.
Ignac Celigoj, Kellogg, Idaho.
Frank Cerjak, Leadville, Colo.
T. Chadez, za Reliance, Wyo.
Jos. Crainz, Indianapolis, Ind.
Conrad Cortz, Radley, Kans.
John Debelak, Eveleth, Minn.
Leo Dolenc, Export, Pa.
Peter Erzar, Chicago, Ill.
John Fedran, Port Washington, Wis.
John Fedran, Little Falls, N. Y.
Peter Fugina, So. Chicago, Ill.
Jos. Gurican, za Chicago, Ill.
John Grisch, Calumet, Mich.
Ant. Gacnik, Cleveland, Ohio.
Joe Gamsak, Pueblo, Colo.
Frank Hajny, Lusk, Pa.
Joe Heibornik, Glencoe, Ohio.
Frank Hrovatic, Virginia, Minn.
Mihal Jakofic, Bradley, Ill.
Frank Janiskovec, Peoria, Ill.
Ant. Jazbinske, Rilliton, Pa.
Jerry Jerich, Pueblo, Colo.
Anton Komar, Milwaukee, Wis.
Frank Koren, Milwaukee, Wis.
John Koren, Milwaukee, Wis.
Frank Kriznar, Chisholm, Minn.
Frank Lesar, Calumet, Mich.
Louis Lesjak, Bridgeport, O.
Frank Leskovec, Little Falls, N. Y.
Mat. Leskovec, Girard, Ohio.
Frank Lutar, Indianapolis, Ind.
Lov. Mesaric, Milwaukee, Wis.
Ignac Medved, Collinswood, O.
E. J. Mensinger, Pueblo, Colo.
Mike Muhvic, Battle, Mich.
Andrij Pirc, Kitzville, Minn.
Mike Puzek, Boswell, Pa.
Ivan Purnat, Little Falls, N. Y.
Frank Puzelj, Aurora, Ill.
Rudolf Puzelj, Barberton, O.
Frank Repenssek, Milwaukee, Wis.
Matt Reven, Moundsville, W. Va.
Frank Rotar, Tioga, Colo.
Anton Sakrajsek, Sheboygan, Wis.
Mike Skufca, Hostetter, Pa.
Jos. Simic, Pittsburg, Pa.
A. Sneller, Pittsburg, Pa.
Frank Smuk, Claridge, Pa.
Jos. Starisha, East Helena, Mont.
Joe Starina, Indianapolis, Ind.
Anton Stavahja, Cleveland, Ohio.
Ciril Svetlin, Durvay, Pa.
Peter Usaj, Durbin, W. Va.
R. Valto, Milwaukee, Wis.
John F. Vesel, Ahmeek, Mich.
John Vodovnik, Milwaukee, Wis.
Ant. Zidansek, Pittsburg, Pa.

Vsak poštni delavec si lahko zasluži v svojem prostem času neko liko dolarjev na teden, ako se ta ko obrne na upravo „Slovenskega Naroda“ za pojasnilo.

POŠLJITE SAMO

25 centov

na upravo „SLOVENSKE GA NARODA“ kot četrletno naročnino in dobivali boste najuglednejši in najneodvisnejši časnik v Ameriki.

Poletna naročnina \$0.50
Celoletna naročnina \$1.00
(Opozarjamo vas na naše krašnje darove)

SLIKE Z BOJIŠČA. PRIHAJAJO VSAK TEDEN NOVE IN JIH LAHKO IZOBITE POPOLNOMA BREZPRAČNO.

Vsakemu našemu naročniku, kateri nam najde novega naročnika vsaj za pol leta in pošlje njegovo ime in naročnino (najmanj 50c) na upravo bode dobil na zahtev gori imenovane bojne slike za polon brezplačno in poštino prosto

Slovenici in Slovenke, naročajte se na „Slovenski Narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

POD SVOBODNIM SOLNCEM.

POVEST DAVNIH DEDOV.

Spisal Fr. Finžgar.

(Ta vrlo zanimiv roman se je začel v šesti številki Slovenskega Naroda. Kdor ga želi čitati in si prejel šeste in nadaljnjih številke, naj si jih naknadno poroči.)

(Nadaljevanje.)

„Radovan, ti se vrneš!“
„Vrnen? Ne — Numida! Bežim s teboj. K Epafroditu bežim!“
„Ne smeš! Ti moraš do Iztoka! Izroči mu pismo! Čuvaj ga kakor glavo. Moji spremljevalci ne smejo zvedeti, da sem prijatelj Slovenov! Torej — moram bežati! Ti pa nazaj!“
Radovan je mencil in se obotavljal. Preden je pa mogel izgovoriti, mu je vtaknil Numida Iztokovo pismo v nedri in mu zagrozil: „Starček, slušaj, če ti je milo življenje!“
Godec se je komaj dobro zavedel, ko je stal sam sredi šotora. Numida je pa odvihral za bežečim vozom proti jugu.

ENINDVAJSETO POGlavJE.

Iz ožganih hlovov se je kadil siv, smradč dim. Kroginkrog opustošenje. Celo v nipo so segali osmojeni klini trave, katero je užgal požar. Tuintam je še tlela ruša, včasih se je posvčilo v grmu, dim se je dvignil visoko. Na holmu so krakali gavrani. Jastrebi na Hemu so zaduhali vonj po osmojenem mesu. V jatah so priveslali in krožili nad bojiščem.

Dolga in široka proga po severni Moesiji je bilo samo brezmejno razdejano. Nobena koča ni več stala, vse stajalo se bile prazne, polja pohojena in pomandrana; celi gozdi izpaljeni. Strašno je gošpodarila vojska Slovenov. Na stotine robov je ždelo v brezupni in se poslavljalo z grenkostjo v sreč, s prokletstvom na suhih ustnicah od spaljenih domov. Kakor tovariši so ležali povezani v gostih gručah pod milim nebom in čakali usode. Meč Slovenov je pisal, pomnožen v kri, vsepovsod, kamor je zasedel — z divjo slastjo grozno besedo: Osveta! Noč je prižgala krvave plamenice in po vsem nebu se je raztočila z grozno roko napisana beseda: Osveta, osveta! Za oksti očetov, za srea sinov in bratov — zob za zob — glavo za glavo — Dan plačila —

Iztok je ležal sam, daleč od tolpe, vrhu griča. Ob njem šlem, razveznjena pranja in neokrvavljeni meč. Roke pod glavami oči zaprte, nho gluho za divji raj pobesnele tolpe, ki je v omotici zmage uživala s slastjo razhesnele prirode — zasečeni plen.

Iztok ni užival. Osvetil se je za kosti padlih Svaruničev — bratov. Toda taka osveta mu je mrzela. To ni bila vojna, to ni bil boj, to je bil rop, naval, mandranje, klanje zverine, požig, pohod krvoločnih pantrov. Njegove misli so bile visoko gori nad krvavim plamenom, njegov cilj je bil daleč preko ožganih grobelj — njegov meč ni zamahnil ni enkrat odkar so se spopadli Sloveni in Huni. Tolpa je napol trudna napol pijana gotala zmago s požirki pobesnele strasti — on je stradal vrhu griča, njegovo dušo je žejalo, njegova roka je bila trudna od brezdelja. Na dnu srea je začutil iskreno žalost, da je razvaljen Hilbudijev ostrog, da trohni on — tako vri vojnič, v soteski blizu gradišča. Da je živ! Da niso razgane njegove kohorte! Da bi vsaj prišel kdo drugi in bi se vgnezdil za Donavo! Azbad! O! Da bi srečal vsaj Tunjuša! Tedaj bi bil skrhan njegov meč, njegova roka bi ne bila trudna od brezdelja, in če bi padel — on — še zadnji Svarunič — kaj za to. Padel bi junak — začet od junaka.

Iztokovo sree je zahrepelo čez Hem. Zazdelo se mu je, kakor da bi ga klicala usoda, bogovi, in mu pokazali proti jugu. Po hem se mu je razlila skepsa. Usoda? Bogovi? Ne usoda in ne bogovi — nihče me ne kliče. Kliče me ljubezen od naroda in do Irene. In za glasom te ljubezni pojdem. Pojdem! Takoj do nje. Če bi moral do Aten, če bi potoval celo zimo — dobiti jo moram. Z njo in z njenim ognjem se vrnem. In potem? Z vojsko na jug, ker me kliče ljubezen.

Iztok je potegnil odločno roko izpod glave, sedel, vstal in se ozrl na bojišče in pogorišče.

Dovolj!

Na njegovem obrazu se je črtala sled studa in gneva.

Dovolj klanja! Osvetili ste se. Sedaj hočem boja. Boja, da se prestraši Upravda — ko zve, kako so pogažene legije hoplitov od Oriona.

Takoj je segel po pruni in si jo tesno pripel krog prsi in nategnil jermenje od ledjih. Opasal je meč, pokrtil šlem in se naravnal k tolpi.

„Zapodim jih domov! Jesen se bliža. Pozimi jih vojaiki Sloveni iz Bizanca zvedijo v orožju — jaz pa poiščem Irene. In ko se vrnem, tedaj udarimo!“

Prav ko se je bližal Iztok vojski Slovenov, je zapazil, da se je dvignilo v ležišču veliko veselje. Tolpa je bučala radosti in se gnetla krog jezdeca, ki je krenil proti oboroženim četam, kjer je taboril Rado.

Kdo bi utegnil biti?

Iztok se je oprl na težki meč in motril jezdeca sredi množice. Kakor bi bil Hun? In vendar ni. Drugače bi drhal sprejela Huma.

Iz srede gomezečih vojakov se je razleglo:

„Plunk, plunk — plink — plunk!“

Star, a močan glas je zapel. Narod je udaril v bojno pešem.

„Radovan!“ je izpregovoril Iztok glasno in veselo. „Odkod ga je prineslo! Prazen se vrača! No — njegovi obeti in njegove prislege — vse govorjeno v burjo!“

Ob tem se je domislil Ljubinič. Prevzela ga je žalost. Koliko slov je razgнал v dežel. In vsi so se vrnili prazni. In prazen se vrača Radovan.

„O — ne samo Upravda, tudi Tunjuš mora pomniti rod Svarunov! Prokletstvo tebi in grozna osveta za sestro!“

Hito se ju spustil z griča proti vojnikom. Ko ga je zagledal Radovan, s utihnule strune, pesem mu je sredi besede umrla. Dvignil je plunko visoko nad glavo in kričal:

„Iztoče, Iztoče! Dobil sem jo! Pri bogovih — pokloni se, kakor pred Upravdo!“

Pognal je konja skozi gnečo proti Svaruniču. Iztok ga je počakal. Gorko mu je zaplalo po žilah.

Razjahaj, starček — in govori! Kje je? Zakaj je ne vedeš seboj? „Zakaj je ne vem seboj? Meniš, da je taka deklica kužek, ki teče za konjem? In še kužek bi iztegnil jezik in polegel v travo. Tako smo jezdili. Pri Morani!“

Nato se je okrenil godec do vojnikov in se razsrdil.

„Pomagajte mi iz sedla! Zijala! Pijanci! Lahko se kleščite, ko se pasete kakor mlada praseta. Jaz pa trpim za vas žejo in lakoto!“

Cela četa vojnikov je s smehom priskočila k Radovanu in ga dvignila s konja.

„Počasi!“ je zavpil poveljevalec. „Zakaj ujahal sem si nogi, da ste leseni kot kobila pod bryjo sredi potoka!“

Iztok je takoj velel, da pripravijo za Radovana jedi in medice.

„Nimaš vina?“ ga je pogledal mrko godec preko rame.

„Nimam!“

„Pa medice! Večkrat me je sicer že črvčilo po njej. Toda če nimaš, nimaš!“

Radovan je stopal trudno se zibaje ob Iztoku proti taborišču.

Kjer je bilo jedro vojske — Iztokovi oklepniki. Vsi so ga bučno po-

zdravili. Ko se je približal Rado, se je godec preplašil. Iztok pa mu je vzkliknil:

„Dobil jo je!“

Rado je zgrabil starca za roko in ga stiskal, kakor bi v rokah iskal Ljubinič, da bi jo pritisnil k sebi.

„Očka! Kje je? Govori — pripoveduj! In če je v samem Bizancu, ponjo gremo. Takoj!“

„Vihar! Potrpi, da se oddahnem. In tudi potem se boš še postil. Najpreje govorim s teboj, Iztoče! Pri bogovih, da se razplakaš in poskočiš, kakor kozli, ko zveš, kar nosim na sreč!“

Pomenljivo je pritisnil roko na prsi, kjer je počivalo Epafruditovo pismo.

Ko se je Radovan pokrepčal z mesom in medico in pozvedel vse novice, kako so Hune napadli, kako vojevali in ropali, je pomignil Iztoku, kakor mož, ki ima oblast, in se odalžil z njim od vojske.

„Kakor sem ti rekel“, mu je govoril starce potomca, „pripravi se na veselje, da se ti ne zavrti v glavi. Čul boš skrivnosti inbral jih boš.“

Nato se je ozrl in potegnil iz nedrij Epafruditovo pismo. Iztok je takoj uganil pisavo. Kakor solnce se je zasvetila radost na njegovem licu. Suha, neprebrana črka mu je govorila toliko upov, da so se junaku tresli prsti, ko je razgrinjal pismo. Radovan je stal razkoračen pred njim in pasel oči ob Iztokovi sreči in užival preserno sadove svojega truda.

Epafrudit je pisal najprvo o svoji rešitvi, nato o tem, kako je otel Irene, ki biva sedaj pri njem v Solunu. Pismo je sklenil:

„Pridi torej, ti izbrani od usode, in kaznuj! Dvigni svoj narod še to jesen. Odpora se ne boj! — Ni vojakov. Belizar je zapuščen v Italiji. Kroži vest, da je pisal Upravdi: Če hočeš, da se bojujem — pošljij vojakov. Če hočeš, da živimo, pošljij nam hrane.“

Vidiš, napočil je dan. Pridi in požanji. Njiva je zrela. Med tvoj lavor ti vplete Epafrudit beli cvet — Irene. — Toda — ne mudite se! Meni pešajo moči. Že me vabi Haron, naj sedem v brod in odveslam preko meje življenja. Ko vaju blagoslovim, tebe in Irene, porečem s Pavlom: Tek sem dokončal, pridji, smrt!“

Ko je Iztok prebral, je držal krčevito med prsti pergament, oči so obvisle na črkah, na besedah. Kakor v sanjah so se gibale pred njim sence. Bral je drugič — tretjič — prsi so se mu širile, čezdalje globlje in hitreje je dihal, dokler ni zmogla radost junaškega srea. Prekipel je. Kakor omamljen je razprostrl roke in segel po Radovanu in ga stisnil k sebi na mrzli oklep, da je starce zajecal.

„Očka, ti tvojiš čuda!“

„To so ukane, sinko!“

„Da sem despot, pa bi ti še ne mogel povrniti radosti, katero si mi napravil. Častit in slavljen boš v rodu Svaruničev!“

Iztok je v hipni radosti pozabil Ljubinič. Vprašanje za vprašanjem je vrelo na starca. Kako je dobil pismo? Ali je videl Epafrudita? Morda njo samo? Ali je vesela? Zdrava?

Toda Ljubinič ni pozabil Rado. Oddaleč je strelal na Iztoka in Radovana. Hrepenenje, strah in up mu je polnilo dušo. Čakal je, gledal, noge so se mu začele premikati, bližal se je čimdalje bolj. Videl je, kakor je Iztok čital, kako je objel Radovana — kakor solnični žarek je zagorelo v njegovih prsih, posvetilo v temo, v grozo, in užgalo. Odtrgal se je od čakajočih vojnikov in hitel k Radovanu in Iztoku.

„Ne prebijem več! Razodeni še meni, očka! Kje je Ljubinič?“

Tedaj se je zdrnil Iztok, kakor bi mu sredi sladkega napoja pripolzela velika grenka kaplja. Radovan je onemel in ni mogel in ni upal pogledati v oči Radu. Vsi so za hip obmolknili. Radu je črna slutnja zadrnila grlo — sree se mu uje vznemirilo, čelo zmračilo.

„Očka, ti skrivaš tajnosti! Ona je mrtva!“

„Bogovi jo čuvajo!“ je odvrnil godec plaho in zmeden.

Radu so se zablistile oči. Topotnil je z nogo, dvignil pesti in stopil pred godec z nagnjenim životom, da je Radovana polila vroča sapa iz pihajočih nosnic.

„Ne skrivaj!“ je zakričal v bolesti. „Ubijem te!“

Iztok je stopil med starca in razpaljenega mladeniča. Radovan je pa hitel s povestjo, kako je iskal Ljubinič, kako ji sledil — in našel celo konja, ki je poginil — ne pa ni našel. O volkovih je molčal.

„Bogovi jo čuvajo!“ Iščo jo Numida — je agal v strahu. „Išče jo — in jo najde, kakor je našel Irene.“

Radu so omahnile dvignjene roke, napete mišice so odnehale, po obrazu se je razlila bolest. Skrtnil je z zobmi.

„Izgubljena! Osvetim te, Ljubinič! Iztok, jaz grem za Tunjušem — in za njo!“

Zasukal se je, utripajoč po životu.

Iztok ga je prijel za roko.

„Ne pojdeš sam, vsi gremo!“

Še tisti dan je Iztok pozval vse starejšine v posvet. Enoglasno in hrupno so brez ugovora sprejeli njegove nasvete. Zakaj narod je veroval vanj vsled zmage, ki jih je izvojeval pod njegovim poveljem. Slepo bi šel za njim, čeprav Morani v naročje.

Drugo jutro se je dvignila vojska na sever proti Donavi. Mekotajoče in mukajoče blago so tirali pred seboj, dolga vrsta ujetnikov je bila obložena z naplenjenim žitom, platnom, orožjem in orodjem. Brez skrbi, brez opreznosti in brez bojazni so se gnali proti domu, pijani zmag in nasičeni z bojnimi pienom.

Iztok ni šel z njimi. Odbral je petdeset najboljših konjenikov in krenil z njimi proti vzhodu — da morda zajame Tunjuša. Radovan je preračunal, da se utegne tekom desetih dni že vrniti iz Bizanca. Zakaj mudilo se mu bo k Ljubiniči.

„In kam ti, očka?“

Ko so se sedeli na konjih, in je zadnja tolpa odhajajočih vojnikov ginila v daljavi, je vprašal tako Iztok Radovana. „Greš v gradišče? Ali z nam? Koristen bi nam bil.“

Radovan odet v novo prteno haljo, z razpuščenimi nemaziljenimi lasmi in z belo kratko brado, kakor strušček, plunko opranjo in konja obremenjenega z bogatim brašnom — je odgovoril naglo in odločno:

„Ne grem ne v gradišče, in ne grem z vami!“

„Zakaj bi ne šel? Ljubimo te, očka. Ne bo ti sile!“

„Ne grem v gradišče, ker s takimi kričači pevec ne potuje. Oglušil bi. Ne grem pa z vami, ker greste nad Tunjuša. Prevelik je moj erd na tega smrdljivca. Ko bi ga zagledal, kako bi se premagal? Odjedel bi sladkost teme-le!“ — pokazal je na Rado — „ki ima edini pravico do tega pasjega goltanca. Perun z vami in Morana naj zanje. Pevec gre svojo pot. Če udarite na jug, se snidemo. Pri bogovih, da bo tedaj veliko naše veselje!“

Godec je zamahnil v slovo in odjezdil v veselem diru proti jugozapadu.

Vojaiki so gledali za njim. On se ni ozrl. Misli je na ukane brez trpljenja.

„V gradišče da bi se vračal? Ali da bi hodil z vami, mladi volčje? Oj ne! Radovan ne nosi zastojni modrosti v glavi.“ Tako blizu sem pravzaprav — Epafroditu — in njegovemu vinu — pa bi hodil v gradišče po sesirjeno mleko — ali — kar je še bolj nes pametno — Hanom pod noč. Nisem udarjen po pameti. K njemu!“

Pognal je konja in si zaživžgal okroglo pesem.

Ali kašljate?

Ako kašljate, odpravite vaš kašelj! To lahko storite, ako vzamete

Severa's Balsam for Lungs

(Severov Balzam za pljuča) ob pravem času. Poskusite ga zoper kašelj, prehlad, hripavost, vnetje sapnika, davice ali oslovski kašelj. Je namenjen za otroke in za odrasle.

Cena 25c in 50c v vseh lekarnah.

Bolečine v prsih,

in razne druge bolečine se lahko odpravijo z nadgrnjenjem delov s SEVERA'S GO-TARD OIL (Severovo Goltardsko Olje). Je to mazilo velike tešine vrednosti. Cena 25c in 50c v vseh lekarnah.

Severov Almanah za Slovence

za leto 1916 se sedaj lahko dobi v lekarnah ali od nas. Zagotovite se, da dobite svežek ter ga imete vedno pri roki skozi celo leto.

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS, IOWA

ŽEPNO PERO, SVINČNIK in PEČAT 50c

Z IMENOM IN PRIIMKOM

SAMO

ZA NAŠE NAROČNIKE.

Napišite svoje ime in priimek, pošljite 50 c. na upravo lista, navedite svoj točni naslov, in naročilo se bode takoj izvršilo.

J. POPOVIC
CLEVELAND, OHIO
2537 St. Clair Ave.
Prva slovenska veletrgovina domačega tropinoveca in domačega vina.
Domači tropinovec po gal. \$3.00; 3.25; 3.50
Domače belo vino, galona po \$1.00 in \$1.50
Domače rdeče vino, galona po . 50c in \$1.25
Za vse druge navsete se obrnite ustmeno ali pisмено na:

JOHN POPOVIC
2537 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

ZEMLJEVID CELE EVROPE 50 PALCEV ŠIROK IN 40 PALCEV DOLG. SAMO 30 CENTOV.

Vsak naš naročnik, kateri nam pošlje vsaj enega celoletnega novega naročnika in naročnino, dobi na zahtev ta veliki zemljevid kot darilo.

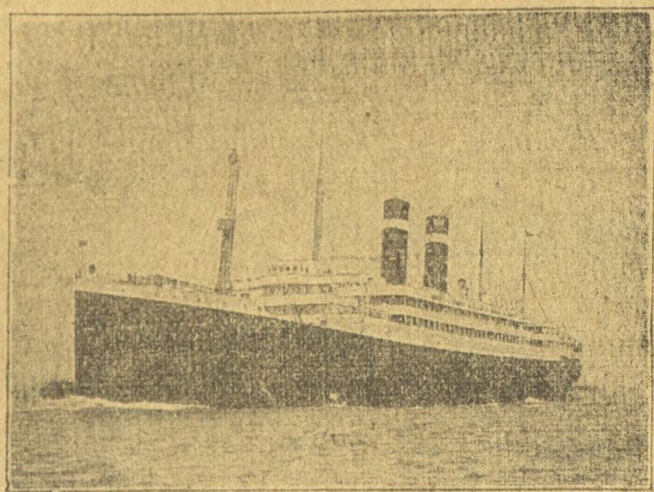
v Bizancu bi zaklopotala kopita. Pred hipodromom bi zarežetali konji Slovenov.

Tedaj ne bi želel biti Upravda! In despojni bi bilo bolje, da je grška cvetličarica na kampu, kjer bi ponujala rože palatinskim častnikom.

Napočil je deveti dan preže in čakanja. Od vseh vetrov so se vračali jezdeci — proizvedovalci. Samo nevesele novice so prip

American Line

POD AMERIŠKO ZASTAVO PLOVEČI PARNIKI

NEW YORK — LIVERPOOL

TEDENSKA VOŽNJA. KRASNE UDOBNOŠTI.
DOBRA HRANA. — DOBRA KUHNJA.

Parobrodi z dvostokimi vijaki.

„ST. LOUIS“ 11.629 ton „ST. PAUL“ 11.629 ton
„NEW YORK“ 10.800 ton „PHILADELPHIA“ 10.800 ton

URADI AMERICAN LINE:

New York	San Francisco	Boston	Philadelphia
9 Broadway.	319 Geary St.	81 State St.	1319 Walnut St.
Washington	Pittsburgh	St. Louis	Chicago
1306 F St., N. W.	323 Oliver Ave.	1115 & Locust St.	14 North Dearborn St.
Minneapolis	Seattle	New Orleans	Portland, Me.
121 So. Third St.	619 Second Ave.	219 St. Charles St.	1 India St.
Quebec	Toronto	Montreal	Winnipeg
53 Dalhousie St.	41 King St. E.	118 Notre Dame St. W.	331 Main St.

SVETI VEČER DRAGONCEV NA PREDNJIH STRAŽAH

Zopet je nastopil sveti večer, že drugi na bojiščih, kakor nekdanj, ko smo bili še doma, z isto tiho svečanostjo in čarobnostjo.

Tisoče mladih nedabudnih mladencev, ki so lani z nami praznovali sveti večer, obhajajo sedaj ta praznik tam gori, kjer ni boja in muk.

Tudi letos nam ni usojeno praznovati svetega večera doma med svojci, kajti sedaj se nas deset moč nahaja na prednji straži. Naradili smo si že preje imenitno stanovanje pod zemljo. Tej sobi oziroma hiši smo dali ime „Vila Dunkel“. Imenovali smo jo tako zato, ker je vedno tema v njej, čeravno ima tudi par oken, seveda ne tako velikih, kakor v ljubljanskem hotelu „Union“. Ker smo pod zemljo in nimamo v naši vili nič večjih oken, kakor so lince v spovednici, smo podnevi in ponoči vedno v — temi. Pa zmisli si smo si drugače.

Ker prodajajo židje sveče predrago in mi nimamo preveč denarja, smo si luč, dokler še nismo „fasali“ svetilke, naredili sami. Petroleji smo dobili in naredili na takozvani „Fleischkonserv“ na vrhu malo luknjico, nalili v njo petrolej in mala vrvica je služila kot „taht“. Svetila nam ni ta luč bogvekakoli, ali toliko, kot v prejšnjih časih leščerba vendarle.

Oprava v naši vili ni preveč moderna. Stene niso tapetirane, in strop ni tako močeno pobeljen, ker nam služijo za strop debeli hlodi in na njih leži 1" in debelo zemlja, ki nas ima nalogo braniti pred ruskimi šrapneli in granatami. Preprosto narejena miza nam služi, kadar jemo ali pijeemo. Po dolgem ob steni pa imamo ležišče, vzdignjeno nekoliko od tal in nastilano s pilanico. Ležimo precej natesno, kar ni ne škoduje, ker je gorkeje. Peč smo si naredili v zidu, in ker nimamo nikakega pravega dimnika, se skoraj bolj kadil noter kakor ven in je zato vsak izmed nas okajen kakor diha nikar.

Danes, ker je sveti večer, se ne ljubi nikomur izmed nas spati, ker smo v službi in je vsak skoraj več zunaj na straži, kakor noter. Pogovarjamo se sede okrog mize o domu in prejšnjih časih... Desetnik Vinko Fajgel nam pripoveduje povesti in dovipe, dolge in kratke, smešne in resne.

Mene so določili, da jim skuham kavo, ali nekoliko po nesreči, nekoliko po nerodnosti sem prevrnil vso kavo po ognju. Fajgel je šaljivo pripomnil: „Zakaj nisi kave raje včeraj prevrnil in ne danes, ko je sveti večer in mi še kave ne bomo imeli!“

Ta naša nesreča pa ni trpeja dolgo, kajti „fasali“ smo, ker je sveti večer, cel hleb kruha, dve klobasi, vsak po šest „sport“ cigaret ter nekaj čaja in ruma.

„Sedaj bodem pa jaz kuhat čaj“, se je oglašil dragonec Jakob. No, ker se ni nihče več po-

mulil, je postavil kotel na ogenj, se malce vsedel poleg in kuhel ter kadil cigarete.

Ko tako sedimo, pravi naš desetnik: „Vsi smo tu, samo dragonec Škraba manjka. Kje pa je on?“ Dragonec Baraga Jakob, na odgovori: „Šel je malo po gozdu, rekel je ako bode šlo po sreči, ustreli srno, da ne bomo na sveti dan brez pečenke.“

„Dobro jo je pogodil, prineso nam gotovo kaj, kajti vem kak lovec je Škraba“, je pripomnil dragonec Vinko Šuštar. Med tem našim besedovanjem je bil čaj gotov in Jakob ga je še pohvalil, da bode zelo dober in močan, ker je polno škodolice čaja zakuhal.

„No ti si nam pa sedaj že zopet eno zagodel, ali meni, da se čaj tako kuha kakor kava, misliš, da je čaj dober, ako ga toliko zakuhaš?“ ga je ozmerjal dragonec Lovro Jan. „Danes se pa sami taki kuharji vrstijo, da nam sveti večer popolnoma pokvari!“ je povdaril nekoliko jezno dragonec Kukovec.

Ker nismo imeli cedila, smo precedili čaj v škodolice skozi beli takozvani „Schneemantel“. Čaj je bil res močan, ali sladkor in rum se ni poznal, bil je takorekto pelinova voda. Spili smo ga vseeno, ker kava se nam je razlila in da bi čaj drugje kuhali nismo imeli ne ruma ne sladkorja, ker smo zili rum prej v čaj, kakor smo ga pokusili. Tudi ta nesreča ni trajala dolgo, kajti dobili smo pošto, skoro vsak je nekaj dobil pisno ali karto od doma ali pa od neveste. Fajgel je bral svoje ljubko rdeče barvano pisemce bolj v kotu. Ko pa je dragonec Alojz Jane razvil svoj zavoj, ki ga je prejel od doma, je dal vsakemu nekaj cigaret in peciva. Vse, kar je dobil, se je po bratovski razdelilo.

Kmalu nato pa je prisopihal dragonec Škraba ves premočen od vročine in snega na naše veliko začudenje z veliko srno, ki je tehtala najmanj 25 kilogramov. Vsi smo zaviskali veselja. Škraba pa je rekel: „Jaz sem skrbel, da imamo mesa, drugi pa skrbite, da bomo to po polnoči jedli.“

Takoj se je pripravil Kukovec, ki je nekako kos mesarja in odprl ter očistil srno. Med tem časom pa je pripovedoval Škraba, kako ga je zeblo, ko je čakal na srno, in kako mu je bilo zopet vroče, ko je tekkel za njo, ker ni takoj padla, ko jo je zadel. Raztrgal si je precej vidno tudi blaže. Iste pa mu je takoj zašil dragonec Kenk, ki je krojač po pokličen. Ko je bila ura že čez polnoč in je bila srna očiščena in zrezana na košičkuhar, da bi nam še pečenke ne zažgal in pokvaril kakor kavo in čaj. Izvolili smo enoglasno dragonec F. Murška, ki se je takoj opravil prav po kuharsko. Slekli si je jopič, odkril čepico in si opasal kot predpasnik za vse pripravni „Schneemantel“. Škraba pa

PISMO IZ ZAGREBA.

O divna si, o krasna si; ti zelen goro zagrebačka. (Šenoa.)

Zagreb — ta beli labud sredi morja hrvatske ravnine — je kakal do zadnjih dni pred prazniki pravo pomladansko lice. Zadnje dni pred Božičem pa je padel droben sneg in pokrnil ceste in strehe lepih hiš z belo odejo. Deviške smrečnice, pripravljene za božična drevesca, tam na jelincevem trgu, so bile pokrite z belimi, snežnimi biseri tako, da je bil trg podoben mlademu gorenskemu gozdu sredi zime. Tam doli po Ilici, ki se blišči vsak večer v morja tisočih elektrinih luči, tam doli pa vre večer na večer življenje razkožje, modernega mesta. Če ne bi bilo med šetališči toliko uniform, bi se komaj poznala vojska. Med vsem tem vrvenjem pa gre pesem, psem meha in prisrčna pesem iz ust elegantne zagrebaške krasotice, pesem iz ust krepkega hrvatskega seljaka, pesem mlo do neke hrvatišine. Mehki in sree božajoči so ti glasovi; mehki kot so besede naših mater in deklet. Čuj! Drugačna pesem! Zvoki godboj... Tam od vojašnice, ki leži blizu južnega kolodvora, prihajajo ti glasovi... Maršbataljoni! Zopet maršbataljoni! Za Božič gredo na bojne poljane.

Mladi momci na konjima, kitnim eviječem za kapama, crnoa puškom o remenu, svetlom sabljom o remenu. Neko pjeva, uskok nosi brza mislo rodnoj kosi, rodnoj kosi, tihom selu... Pesem jih spremlja in solze jim blišče na pot.

Seljaki — vojaki — junaki! Moje srce naroča pozdrave bratom.

Mladi momci na konjima, kitnim eviječem za kapama, Ali res? Več za gorom, za visokom. Sjen ih čeka smrti prijekle!

Draginja kot povsod! Ampak to je, da se tukaj še vse dobi, čeprav za drag denar. Črna kruh poleg najlepšega belega se je prikazal šele prejšnji mesec na mizah v gostilnah in kavarnah.

Gledališče je večer za večerom razprodano. O naši Irni Polakov pravijo Zagrebčani, da je nadomestljiva. Poleg nje vidimo na odru lahko še mnogo drugih izbornih slovenskih moči: Borštini, Križari, Nučić.

Poleg gledališča imajo Zagrebčani še polno drugih zabav: strelski jarko po dunajskem vzoru, dobrotelni koncerti, kinov vse polno, orfej itd. Res moderno mesto.

Raz šol, muzejev, akademij, galerij slik in drugih javnih poslopj pa plapolajo zastave z znamenjem Rdečega križa. Bohišni

ce. Med šetališči po Ilici in drugih trgih srečaš mnogo, mnogo ranjenec. V kavarnah kipi življenje, kar znači jug.

Mnogo pozornosti vzbuja zdaj obravnava proti voditeljem srbskega sokolstva, dr. Popoviću, dr. Sodba se bo izrekla te dni. Obravnava se je vlekla dolgo časa in je bila zelo zanimiva.

„Hrvatska“ je prinesla poziv, naj bi se postavil hrvatskim junakom, ki so padli za domovino, spomenik. Zdaj prinaša razne tozredne nasvete. Zelo pameten je tale: V Zagrebu naj bi se postavil velik dom, v katerem naj bi se brezplačno vzgajale sirote padlih vojakov. To naj bi bil večer, lep spomenik. Pa tudi zelo praktičen!

Časopisje prinaša te dni okle, da se bo izdala „Zlata knjiga hrvatskih junakov“, v kateri bodo popisani junaški čini hrvatskih vojakov, ki so se dogodili tekom sedanjega strašne vojske. Sodelovanje je obljubilo mnogo odličnih hrvatskih književnikov.

V hrvatskem saboru, ki je zboroval pred Božičem in se sestane zopet te dni, se je slišalo marsikaj zanimivega. Strankarske političke razmere so zelo zanimive. Časopisje je vse polno, izrazito politično smer pa je težko zaslediti.

Za praznike je bila obdarovana hrvatska književnost s prevodom znanega Zolajevga romana „Debače“. Pri nas že imamo prevod tega dela. Pozna se, da v hrvatski književnosti zavzemajo veliko mesto prevodi francoskih del. Tudi reportoir gledališča letos ni nad nivojem drugomestnih gledališč, v katerih prevladuje lahkotna opereta. „Bosonoga plesačica“ — pozdravlja vsak teden parkrat raz gledaliških lepakov.

Večerno solnce je zlilo vse polnozlato na belo cesto pod mojimi oknom. Po cesti gre vojak Dalmatince, ob njem pa žena, oblečena v navadno obleko. Zakaj se ozira vse po njima? Zakaj stopa ženska poleg njega tako ponosno in obračva v enomer svoje poglede vanj? Vojak nima rok. Daroval jih je domovini. Ampak na njegovem obrazu ni žalosti in ne tuge, in pogled njegove matere je ves blažen.

„To je moj sin-junak!“ Tako govori cel obraz sivolase žene. Tako govori njen pogled vsem, ki ju srečavajo in se rado vedno ozirajo po njima. Da, to so junaki — tvoji sinovi — zemlja hrvatska! In naši nič manjši!

POGOVOR Z BOLGARSKIM PESNIKOM IVANOM VAZOVOM.

V „Več. Listu“, poroča prof. Šak o svojem razgovoru z znanim bolgarskim pesnikom Ivanom Vazovom, ki je dejal: „Povejte Vašim na Češkem, da smo morali zaigrati za orožje, da osvobodimo svoje macedonske brate sramotnega hlapčevstva. Povejte jim, da se lahko le posamezne človek sam umori, da pa cel narod ne more izvršiti samomor!“

Ali ste že kaj darovali za Rdeči križ v Ljubljani?

SEZNAMEK IZGUB.

od 15. do 31. julija 1915. (Nadaljevanje.)

Kralj Ivan, pes. p. p. 87. 1. k. Blanca, Stajersko, 1891. ujet. (Moskva, Rusija.)

Kraner Simon, pes. p. p. 97. 12. k. Maribor, Stajersko, 1893. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Krumpacnik Franc, nad. res. p. p. 87. 12. k. Celje, Stajersko, 1892. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Kumberger, Peter, nad. res. p. p. 87. 2. k. Celje, Stajersko, 1897. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Kušljan Jožef, pes. p. p. 87. 4. k. Brežice, Stajersko, 1893. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Kleingegger Anton, pes. p. p. 17. 3. k. Kamnik, Kranjsko, 1888. r. Selce, Kranjsko, 1889. ujet.

Kocjančič Franc, pes. p. p. 17. 8. k. Dvor, Kranjsko, 1879. ranjen. Pogavšek Franc, gefr. p. p. 17. 8. k. Vrhnika, Kranjsko, 1891. r.

Kolar Jožef, pes. p. p. 17. 6. k. Ptuj, Stajersko, 1886. ranjen.

Košmrl Franc, pes. p. p. 17. 9. k. Loški potok, Kranjsko, 1893. r. Kováč Jožef, pes. p. p. 17. 6. k. Celje, Stajersko, 1892. ranjen.

Kramar Anton, pes. p. p. 17. 6. k. Ljubljana, Kranjsko, 1893. u.

Kržišnik Peter, pes. p. p. 17. 5. k. Logatec, Kranjsko, 1888. ranj.

Kisovar Anton, nad. res. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1879. u.

Klemenčič Franc, lov. lov. baon. 20. 3. k. Ljutomer, Stajersko, 1892. ranjen.

Klemenčič Martin, pes. p. p. 87. 3. k. Stanetinci, Stajersko, 1891. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Kokoli Ivan, pes. p. p. 87. 11. k. Sv. Barbara, Stajersko, 1891. ujet. (Rusija.)

Kolar Simon, pes. p. p. 87. 2. k. Slov. Gradec, Stajersko, ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Kolenc Mihael, korp. dom. p. p. 26. 12. k. Celje, Stajersko, 1888. ranjen.

Koren Ivan, orožnik, odd. 7. Idersko, Gorisko, 1876. ujet.

Kos Ivan, pes. p. p. 87. 9. k. Celje, Stajersko, 1891. ujet. (Nižnji Novgorod, Rusija.)

Košec Franc, pes. črnovojs. baon. 157. 4. k. St. Jurij, Stajersko, 1880. ranjen.

Košir Martin, pes. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1892. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Kostevec Ivan, pes. p. p. 87. 12. k. Brežice, Stajersko, 1890. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Kotnik Jožef, nad. res. p. p. 87. 4. k. Slovenji Gradec, Stajersko, 1886. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Kotnik Leopold, pes. p. p. 87. 2. k. Celje, Stajersko, 1893. ujet. (Srbija.)

Krajnc Rudolf, pes. p. p. 87. 1. k. Slov. Gradec, Stajersko, 1893. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Kramer Alojz, nad. res. p. p. 87. 2. k. Celje, Stajersko, 1891. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Krampršek Miha, sanitetec, Celje, Stajersko, 1886. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Kristan Blaž, nad. res. p. p. 87. 1. k. Podgorje, Stajersko, 1892. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Krivac Matija, nad. res. p. p. 87. 2. k. Trbovlje, Stajersko, 1892. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Kukovič Stefan, nad. res. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1889. ujet. (Kašun, Tver, Rusija.)

Kutin Franc, orožnik, odd. 7. Žaga, Gorisko, 1884. ujet.

Lombar Ferdinand, pes. dom. p. p. 36. 5. k. Kranj, Kranjsko, 1884. mrtve.

Larger Anton, nad. res. korp. p. p. 87. Stab. Ptuj, Stajersko,

1882. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Lazinšek Anton, gefr. p. p. 87. 11. k. Dolenja, Stajersko, 1889. u.

Levančič Franc, pes. p. p. 87. 2. k. Ptuj, Stajersko, 1892. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Lisec Anton, pes. p. p. 87. 3. k. Slov. Gradec, Stajersko, 1895. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Lokošek Ivan, pes. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1893. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Leban Giordani, pes. p. p. 17. 9. k. Trst, 1894. ranjen.

Lorenčič Franc, pes. p. p. 58. 1. k. Radgona, Stajersko, 1895. ranj.

Lahmar Ignac, lov. lov. baon. 20. 3. k. Tolmin, Gorisko, ranjen.

Lebič Matija, res. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1888. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Lenart Jožef, nad. res. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1884. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Lesjak Karol, pes. p. p. 7. 15. k. Velikovec, Koroško, 1888. m.

Lindič Ferdinand, pes. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1893. ujet.

Lipovšek Anton, nad. res. p. p. 87. 1. k. Petrovec, Stajersko, 1883. ujet. (Bogorodskoje, Nižnji Novgorod, Rusija.)

Lančarič Rudol, korp. p. p. 87. 3. k. Celje, Stajersko, 1891. ujet. (Charkov, Rusija.)

Lukovnjak Franc, nad. res. p. p. 87. 4. k. Ljutomer, Stajersko, 1881. ranjen in ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Makovec Avgust, pes. dom. p. p. 5. 12. k. Sežana, Gorisko, 1883. ranjen.

Mak Matija, pes. p. p. 87. 3. k. Bizelje, Stajersko, 1893. ujet. (Rusija.)

Mec Ivan, nad. res. p. p. 87. 1. k. Gonobič, Stajersko, 1882. ujet. (Rusija.)

Miklošič Martin, pes. p. p. 87. 3. k. Brebovnik, Stajersko, 1892. ujet. (Moskva, Rusija.)

Molčnik Franc, nad. res. p. p. 87. 12. k. Levče, Stajersko, 1887. ujet. (Rusija.)

Marcinko Ivan, pes. p. p. 58. 1. k. Slov. Gradec, Stajersko, 1895. mrtve.

Mežnar Anton, gefr. p. p. 17. 2. k. Kamnik, Kranjsko, 1891. ranj.

Mrgole Franc, pes. p. p. 17. 7. k. Skocijan, Kranjsko, 1890. ranj.

PRVA-DRUGA NARODNA BANKA V PITTSBURGU.

USTANOVLJENA LETA 1852. SPREJEMAMO DENAR NA ULOŽKE IN PLAČUJEMO OBRESE. ULOŽKE IZPLAČUJEMO BREZ KAKE ODOVEDI. INOZEMNI ODDELEK BANKE.

Zdaj pošiljamo v staro domovino 100 kron za \$14.25 ZAJAMČENJEM.

THE FIRST-SECOND NATIONAL BANK CORNER FIFTH AVENUE AND WOOD ST. PITTSBURG, PA.

Pišite po tiskovine za pošiljanje denarja v stari kraj. Kuverte in papir vam pošljemo takoj brezplačno na Vaš naslov.

82. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

12. k. St. Rupert, Stajersko, 1892. ujet. (Barnaul, Tomsk, Rusija.)

Mlinar Alojzij, pes. p. p. 87. 11. k. Levče, Stajersko, 1892. ujet.

Mlinarič Franc, pes. p. p. 87. 3. k. Jastrovce, Stajersko, 1885. u.

Mlinarič Matija, korp. p. p. 87. Ptuj, Stajersko, 1885. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Močnik Anton, korp. p. p. 87. k. Vresno, Stajersko, 1889. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Modec Strimus, pes. p. p. 7. 15. k. Velikovec, Koroško, 1881. m.

Novak Ivan, res. pes. p. p. 87. 13. k. Pleterje, Stajersko, 1887. r.

Nachtigall Ivan, četov. p. p. 17. k. Vinice, Kranjsko, 1888. m.

Novak Ivan, pes. p. p. 17. 8. k. Krka, Kranjsko, 1888. ranjen.

Ogris Matija, pes. p. p. 7. 11. k. Sveta Ana, Kranjsko, 1892. u.

Ošaben Henrik, pes. p. p. 17. 6. k. Trst, 1881. ujet.

Ogrizek Franc, pes. p. p. 87. k. gatac, Stajersko, 1879. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Okorn Jožef, pes. p. p. 7. 15. k. Velikovec, Koroško, 1888. m.

Okrogelnik Ivan, korp. p. p. 87. k. Slov. Gradec, Stajersko, 1884. ujet. (Moskva, Rusija.)

Orišnik Pavel, pes. p. p. 7. 16. k. Velikovec, Koroško, 1895. ranj.

Osojnik Franc, pes. p. p. 87. Ljutomer, Stajersko, 1886. ujet. (Barnaul, Tomsk, Rusija.)

Ožir Vincenc, korp. p. p. 87. 10. k. Celje, Stajersko, 1891. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Peklar Albin, korp. dom. p. p. 10. k. Laški Trg, Stajersko, 1888. ujet.

Perne Matija, top. top. p. 7. Vadece, Kranjsko, 1893. ujet. (Obujan, Kursk, Rusija.)

Prosin Jožef, pes. dom. p. p. 6. k. Kamnik, Kranjsko, 1882. ranj.

Pavlič Anton, pes. dom. p. p. 12. k. Dolina, Primorsko, 1891. ranjen.

Puc Andrej, pes. dom. p. p. 3. 11. k. Podkraj Kranjsko, 1889. m